Четвъртък, 20 октомври 2022 г.

P9_TA(2022)0373

Конференцията на ООН по изменението на климата през 2022 г. в Шарм Ел Шейх, Египет (COP27)

Резолюция на Европейския парламент от 20 октомври 2022 г. относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2022 г. в Шарм Ел Шейх, Египет (COP27) (2022/2673(RSP))

(2023/C 149/05)

Европейският парламент,

— като взе предвид Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и Протокола от Киото към нея,

— като взе предвид споразумението, прието на 21-вата конференция на страните по РКООНИК (COP21) в Париж на 12 декември 2015 г. (Парижкото споразумение),

— като взе предвид 26-ата конференция на страните по РКООНИК (COP26), 16-ата сесия на Срещата на страните по Протокола от Киото (CMP16) и третата сесия на Конференцията на страните, изпълняваща функциите на среща на страните по Парижкото споразумение (CMA3), проведена в Глазгоу, Обединеното кралство, от 31 октомври до 13 ноември 2021 г., както и Пакта за климата от Глазгоу, приет на 13 ноември 2021 г.,

— като взе предвид Програмата на ООН за устойчиво развитие за периода до 2030 г. и Целите за устойчиво развитие (ЦУР),

— като взе предвид своята резолюция от 21 октомври 2021 г. относно конференцията на ООН по изменението на климата за 2021 г., която се провежда в Глазгоу, Обединеното кралство (COP26) ([1]),

— като взе предвид своята резолюция от 28 ноември 2019 г. относно извънредното положение по отношение на климата и околната среда ([2]),

— като взе предвид специалния доклад на Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК) относно глобалното затопляне с 1,5 °C, специалния му доклад относно изменението на климата и земята, специалния му доклад относно океаните и криосферата в един променящ се климат, както и неговия Шести доклад за оценка (AR6),

— като взе предвид своята резолюция от 17 декември 2020 г. относно стратегията на ЕС за адаптация към изменението на климата ([3]),

— като взе предвид Решение (ЕС) 2022/591 на Европейския парламент и на Съвета от 6 април 2022 г. относно Обща програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2030 г. ([4]),

— като взе предвид своята резолюция от 17 септември 2020 г. относно 2022 година — Европейска година на по-зелените градове ([5]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 г. за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на регламенти (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата) ([6]),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 11 декември 2019 г., озаглавено „Европейският зелен пакт“ (COM(2019)0640),

---

([1]) ОВ C 184, 5.5.2022 г., стр. 118.
([2]) ОВ C 232, 16.6.2021 г., стр. 28.
([3]) ОВ C 445, 29.10.2021 г., стр. 156.
([4]) ОВ L 114, 12.4.2022 г., стр. 22.
([5]) ОВ C 385, 22.9.2021 г., стр. 167.
([6]) ОВ L 243, 9.7.2021 г., стр. 1.

— като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно Европейския зелен пакт ([7]),

— като взе предвид своята резолюция от 16 септември 2020 г. относно ролята на ЕС за опазване и възстановяване на горите в света ([8]),

— като взе предвид обобщаващия доклад на РКООНИК относно национално определените приноси съгласно Парижкото споразумение от 17 септември 2021 г.,

— като взе предвид доклада на Програмата на ООН за околната среда (UNEP) относно разликите по отношение на емисиите за 2021 г. от 26 октомври 2021 г., озаглавен „The Heat Is On“ (Става горещо), доклада ù относно разликите в адаптацията за 2021 г. от 1 ноември 2021 г., озаглавен „The Gathering Storm“ (Надигащата се буря), както и доклада ù относно разликите по отношение на производството от 20 октомври 2021 г.,

— като взе предвид водещия доклад на Международната агенция по енергетика (МАЕ) от март 2022 г., озаглавен „Global Energy Review: CO2 Emissions in 2021“ (Глобален енергиен преглед: емисии на CO2 през 2021 г.),

— като взе предвид доклада на МАЕ от май 2021 г., озаглавен „Нулеви нетни емисии до 2050 г. — пътна карта за световния енергиен сектор“, и доклада ù относно перспективи за технологиите в енергетиката за 2020 г.,

— като взе предвид доклада на Секретариата на Форума на ООН по горите за глобалните цели за горите за 2021 г.,

— като взе предвид мрежата от Сантяго за загуби и вреди,

— като взе предвид Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015 — 2030 г.,

— като взе предвид докладите на Световната метеорологична организация (WMO) от април 2021 г. относно състоянието на световния климат през 2020 г. и доклада от май 2022 г. относно състоянието на световния климат през 2021 г.,

— като взе предвид доклада за глобална оценка за намаляване на риска от бедствия за 2022 г. (GAR2022) на Службата на ООН за намаляване на риска от бедствия (UNDRR),

— като взе предвид първия доклад от 2021 г. на постоянния комитет по финанси за Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) относно определянето на нуждите на развиващите се държави, които са страни по нея, свързани с прилагането на Конвенцията и на Парижкото споразумение (NDR),

— като взе предвид доклада от 31 май 2019 г. за глобална оценка относно биологичното разнообразие и екосистемните услуги, изготвен от междуправителствената научно-политическа платформа за биологично разнообразие и екосистемни услуги (IPBES), както и доклада ѝ от семинара от 29 октомври 2020 г. относно биологичното разнообразие и пандемиите,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 21 февруари 2022 г. относно дипломацията на ЕС по въпросите на климата: ускоряване на прилагането на резултатите от Глазгоу,

— като взе предвид своята резолюция от 28 април 2021 г. относно защитата на почвите ([9]),

— като взе предвид съгласуваните заключения от 2022 г. на Комисията на ООН за положението на жените към службата „ООН — Жени“ (CSW66), озаглавени „Постигане на равенство между половете и овластяване на всички жени и момичета в контекста на изменението на климата и политиките и програмите за намаляване на рисковете за околната среда и рисковете от бедствия“,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 11 март 2020 г., озаглавено „Нов план за действие относно кръговата икономика — За по-чиста и по-конкурентоспособна Европа“ (COM(2020)0098),

([7]) ОВ C 270, 7.7.2021 г., стр. 2.
([8]) ОВ C 385, 22.9.2021 г., стр. 10.
([9]) ОВ C 506, 15.12.2021 г., стр. 38.

Четвъртък, 20 октомври 2022 г.

— като взе предвид заключенията на Съвета от 4 октомври 2022 г. относно финансирането на борбата с изменението на климата с оглед на 27-ата Конференция на страните (COP27) по РКООНИК в Шарм Ел Шейх на 6–18 ноември 2022 г.,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 19 ноември 2021 г. относно водата във външната дейност на ЕС,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 24 февруари 2021 г., озаглавено „Изграждане на устойчива на климатичните изменения Европа — новата стратегия на ЕС за адаптиране към изменението на климата“ (COM(2021)0082),

— като взе предвид доклада на Програмата на ООН за околната среда от 18 февруари 2021 г., озаглавен „Постигане на мир с природата: Научен план за справяне с извънредните ситуации, свързани с климата, биологичното разнообразие и замърсяването“,

— като взе предвид доклада на Програмата на ООН за околната среда от 6 май 2021 г., озаглавен „Глобална оценка на метана: ползи и разходи във връзка с намаляването на емисиите на метан“,

— като взе предвид своята резолюция от 23 юни 2022 г. относно изпълнението и постигането на целите за устойчиво развитие (ЦУР) ([10]),

— като взе предвид своята резолюция от 9 юни 2021 г. относно стратегията на ЕС за биологичното разнообразие за 2030 г.: да осигурим полагащото се място на природата в нашия живот ([11]),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 14 октомври 2020 г. относно стратегията на ЕС за намаляване на емисиите на метан (COM(2020)0663),

— като взе предвид доклада от семинара, спонсориран съвместно от IPBES и МКИК, относно биологичното разнообразие и изменението на климата от 10 юни 2021 г.,

— като взе предвид въпросите към Комисията и към Съвета относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2022 г., която се провежда в Шарм Ел Шейх, Египет (COP 27) (O-000041/2022 — B9-0027/2022 и O-000042/2022 — B9-0028/2022),

— като взе предвид член 136, параграф 5 и член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,

А. като има предвид, че Парижкото споразумение влезе в сила на 4 ноември 2016 г.; като има предвид, че към септември 2022 г. 193 от 197-те страни по РКООНИК са депозирали в ООН своите актове за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване;

Б. като има предвид, че ООН обяви извънредна ситуация по отношение на климата и околната среда и пое ангажимент за спешно предприемане на конкретни действия, необходими за борба с тази заплаха и за нейното ограничаване, преди да е станало твърде късно; като има предвид, че загубата на биологично разнообразие и изменението на климата са взаимосвързани и взаимно си влияят отрицателно, като застрашават в еднаква степен живота на нашата планета, и поради тази причина следва за тях спешно да бъде намерено общо решение;

В. като има предвид, че на 17 декември 2020 г. ЕС и неговите държави членки представиха своя актуализиран национално определен принос (НОП) по РКООНИК, който ангажира ЕС с обвързваща цел за постигане на общо за икономиката нетно вътрешно намаление на емисиите на парникови газове с най-малко 55 % до 2030 г. спрямо равнищата от 1990 г., без принос от международни кредити; като има предвид, че тази цел е залегнала в правото на Съюза чрез Регламент (ЕС) 2021/1119;

Г. като има предвид, че според доклада относно разликите по отношение на емисиите на Програмата на ООН за околната среда за 2021 г. ангажиментите, поети досега от страните по Парижкото споразумение, няма да бъдат достатъчни за постигане на общата му цел и ще доведат до глобално повишаване на температурата с 2,7 °C до края на века, което също така показва, че светът все още опасно изостава по пътя към постигане на стремежите, заложени в Парижкото

([10]) Приети текстове, P9_TA(2022)0263.
([11]) ОВ C 67, 8.2.2022 г., стр. 25.

споразумение; като има предвид, че цикълът на взаимосвързаните вериги в природата би могъл още повече да задълбочи глобалното затопляне; като има предвид, че зачестилите горещи вълни, суши и наводнения вече надхвърлят праговете на поносимост на растенията и животните, като причиняват масова смъртност, например на дървета и корали; като има предвид, че тези екстремни метеорологични явления настъпват едновременно и оказват каскадно въздействие, което все по-трудно се управлява ([12]); като има предвид, че много национални планове в областта на климата отлагат действията си за след 2030 г. и много страни по РКООНИК все още не са предприели достатъчно мерки дори само да поемат по пътя към постигането на своите НОП;

Д. като има предвид, че според 6-ата оценка на МКИК за ограничаване на затоплянето до около 1,5 °C без превишаване е необходимо световните емисии на парникови газове да достигнат своя връх най-късно до 2025 г. и да бъдат намалени с 43 % под равнищата от 2019 г. до 2030 г., като в същото време метанът също следва да бъде намален с около една трета; като има предвид, че дори оптимистичният сценарий за ограничаване на средната температура в световен мащаб до 1,5 °C би имал необратимо неблагоприятно въздействие върху човешките системи и екосистемите и значително би надхвърлил и намалил техния капацитет за адаптиране, с което би довел до загуби и вреди; като има предвид, че според Световната метеорологична организация в момента има почти 50 % риск от временно превишаване на целта от 1,5 C през периода 2022 — 2026 г.; като има предвид, че според МАЕ глобалното икономическо възстановяване от кризата с COVID-19 не е желаното устойчиво възстановяване; като има предвид, че увеличението на емисиите на CO2 в световен мащаб с над 2 милиарда тона през 2021 г. беше най-голямото в абсолютно изражение годишно увеличение в историята, което компенсира повече от достатъчно причинения от пандемията спад на емисиите от предходната година, произтекъл от намаляването на стопанските дейности; като има предвид, че въглищата представляват над 40 % от общия ръст на световните емисии на CO2 през 2021 г.;

Е. като има предвид, че по-голямата част от емисиите от синтетични азотни торове се отделят, след като бъдат приложени към почвата, и навлизат в атмосферата като диазотен оксид (N_2O); — траен парников газ с 265 пъти по-голям потенциал за глобално затопляне от този на CO2, като има предвид, че производството на синтетични азотни торове съставлява 35,2 % от общите емисии, свързани със синтетични азотни торове, докато полевите емисии съставляват 62,4 %, а на транспорта се падат останалите 2,4 %; като има предвид, че четирите най-големи причинители на емисии (Китай, Индия, САЩ и ЕС) съвместно съставляват 63 % от общите генерирани емисии;

Ж. като има предвид, че съгласно доклада на МАЕ „Перспективи за технологиите в енергетиката“ за постигането на нулеви нетни емисии е необходимо съществено ускоряване на разработването и внедряването на чисти технологии („cleantech“); като има предвид, че половината от необходимата декарбонизация за постигане на нулеви нетни емисии до 2050 г. ще дойде от технологии, които в момента се разработват в лабораторна или демонстрационна фаза;

З. като има предвид, че енергийната криза изведе на преден план въпроса за енергийната сигурност и нуждата от намаляване на потреблението на енергия и от диверсифицирана енергийна система, като създаде по-голямо търсене на съществуващи и навлизащи на пазара решения за възобновяема енергия и енергийна ефективност; като има предвид, че незаконната руска военна инвазия в Украйна и последвалите последици придадоха още по-голяма неотложност на необходимостта от бързо трансформиране на световната енергийна система; като има предвид, че прекомерното разчитане на изкопаеми горива и нестабилността на световните енергийни пазари подчертават необходимостта от отдаване на приоритет на инвестициите — както в Европа, така и по света, в енергийна ефективност и независимост, декарбонизация, продължително съхранение на енергия, внедряване на иновативни чисти технологии, възобновяема енергия, решения за интелигентни мрежи и устойчиви технологии за нулеви емисии, както и от разработване на социално-икономически модел, който е съвместим със здравословна среда за бъдещите поколения и е в рамките на възможностите на планетата; като има предвид, че научните изследвания в подкрепа на иновациите и разработването на нови, зелени технологии следва да бъдат подпомагани, тъй като те могат да играят роля в смекчаването на изменението на климата, както и в устойчивия икономически растеж и конкурентоспособността на ЕС;

([12]) Доклад на МКИК относно адаптирането, 2022 г.

Четвъртък, 20 октомври 2022 г.

И. като има предвид, че МКИК настоятелно призова света да задържи глобалното затопляне под 1,5 °C, но въпреки това през 2020 г. затоплянето вече беше с приблизително 1,2 °C над равнищата от прединдустриалния период; като има предвид, че според МКИК атмосферата, океаните и земята несъмнено са се затоплили поради въздействието на човека и че последиците от предизвиканото от човека изменение на климата вече се усещат в зачестилите екстремни метеорологични явления, включително горещи вълни, суши, наводнения, зимни бури, урагани и горски пожари; като има предвид, че между 2000 г. и 2019 г. само наводненията, сушите и бурите са засегнали почти 4 милиарда души по света, като са отнели над 300 000 човешки живота; като има предвид, че честотата на тези екстремни явления представлява драстична промяна от периода 1980 — 1999 г. насам, като честотата на наводненията се е увеличила със 134 %, на бурите с 40 %, а на сушите — с 29 % ([13]);

Й. като има предвид, че има научно доказана взаимосвързаност между кризите в областта на здравето, околната среда и климата; като има предвид, че екстремните метеорологични явления, загубата на биологично разнообразие, влошаването на качеството на земите и недостигът на вода карат хората да се преселват и оказват сериозно въздействие върху тяхното здраве; като има предвид, че според Световната здравна организация изменението на климата е единствената най-голяма заплаха за здравето, пред която е изправено човечеството, и то ще доведе до приблизително 250 000 допълнителни смъртни случая годишно между 2030 г. и 2050 г. ([14]), като има предвид, че замърсяването на въздуха е причина за приблизително 7 милиона случая на преждевременна смърт по света, както и като има предвид, че разходите във връзка с преките вреди, засягащи здравето на хората, включително психичното здраве, се оценяват да нараснат до между 2 и 4 милиарда щатски долара годишно до 2030 г.;

К. като има предвид, че докладът за глобална оценка (GAR 2022 г.) на Службата на ООН за намаляване на риска от бедствия (UNDRR) показва, че през последните две десетилетия всяка година са настъпвали между 350 и 500 бедствия със среден до голям мащаб, като до 2030 г. се очаква броят на бедствията да достигне 560 годишно — или по 1,5 бедствия на ден;

Л. като има предвид, че изменението на климата е основен фактор за влошаването на състоянието на околната среда, което оказва отрицателно въздействие върху продоволствената сигурност и сигурността на водните ресурси, достъпа до природни ресурси, и вреди на човешкото здраве; като има предвид, че недостигът на вода, наводненията и сушите са основни рискове в Европа и че недостигът на вода оказва въздействие върху няколко сектора в целия ЕС чрез каскадни и странични ефекти; като има предвид, че подобренията на водната ефективност са ключови варианти за адаптиране; като има предвид, че следва да се внедрят цифрови решения, за да се гарантира устойчиво и зелено общество в Европа и извън нея; като има предвид, че следва да бъдат мобилизирани всички заинтересовани страни и сектори с оглед на постигането на „общество с интелигентен подход към водите“, като същевременно се обърне внимание на адаптирането към изменението на климата, продоволствената сигурност и сигурността на водните ресурси, опазването на биологичното разнообразие и ресурсно ефективна и конкурентоспособна икономика; като има предвид, че ЕС и държавите членки следва да разработят този подход и по линия на Европейската политика на съседство, външната дейност на ЕС и програмите на ООН;

М. като има предвид, че свързаните с климата рискове за здравето, поминъка, продоволствената сигурност, водоснабдяването и икономическия растеж се очаква да бъдат много по-големи при глобално затопляне от 2 °C; като има предвид, че ограничаването на глобалното затопляне до 1,5 °C, вместо до 2 °C, се очаква да намали въздействието върху сухоземните, сладководните и крайбрежните екосистеми и те да запазят по-голямата част от своите услуги за хората; като има предвид, че поради това е наложително да се продължат усилията за ограничаване на повишаването на температурата до 1,5 °C над равнищата от прединдустриалния период;

Н. като има предвид, че в преамбюла на Парижкото споразумение се признава „значението на гарантирането на целостта на всички екосистеми, включително океаните“, а в член 4, параграф 1, буква г) от РКООНИК се подчертава, че страните по конвенцията трябва да насърчават устойчивото управление, опазването и увеличаването на поглътителите и резервоарите за всички парникови газове, включително биомаса, гори и океани, както и на други сухоземни, крайбрежни и морски екосистеми; като има предвид, че в доклада на IPBES за глобална оценка на биологичното разнообразие и екосистемните услуги се подчертава, че устойчивото използване на природата ще бъде от жизненоважно значение за адаптирането към опасните антропогенни смущения в климатичната система, както и за тяхното смекчаване;

([13]) Служба на ООН за намаляване на риска от бедствия, „Човешката цена на бедствията: преглед на последните 20 години, 2000 — 2019 г.“, https://www.undrr.org/media/48008/download

([14]) https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/climate-change-and-health#:~:text=Climate%20change%20affects%20the%20social,malaria%2C%20diarrhoea%20and%20heat%20stress

О. като има предвид, че опазването на океаните е от решаващо значение заради тяхната роля в климатичната система, като например поглъщането и преразпределянето на естествен и антропогенен CO_2 и топлина, както и подпомагане на екосистемата; като има предвид, че Специалният доклад на МКИК за 2019 г. относно океаните и криосферата в променящия се климат показва, че от 1970 г. насам океаните постепенно се затоплят и са абсорбирали над 90 % от излишната топлина в климатичната система; като има предвид, че затоплянето на океаните засяга крайбрежните екосистеми, като води до засилени морски горещи вълни, киселинност, загуба на кислород, нахлуване на солени води и покачване на морското равнище;

П. като има предвид, че в Пакта за климата от Глазгоу се признава „важната роля на заинтересованите страни, които не са страни по него, включително гражданското общество, коренното население, местните общности, младежите, децата, местните и регионалните правителства и другите заинтересовани страни, в приноса за напредъка към постигането на целите на Парижкото споразумение“ и се подчертава „неотложната необходимост от многостранни действия и действия за сътрудничество“;

Р. като има предвид, че изменението на климата пряко или косвено застрашава пълноценното упражняване на правата на човека, включително правата на живот, на вода и добри санитарни условия, на прехрана, на здравеопазване и на жилище; като има предвид, че способността на хората да се адаптират към изменението на климата е неразривно свързана с техния достъп до основни права на човека и със състоянието на екосистемите, от които зависят поминъкът и благополучието им; като има предвид, че според Международната организация по миграция над 200 милиона души биха могли да бъдат принудени да мигрират поради въздействието на изменението на климата; като има предвид, че мащабът на вътрешната климатична миграция ще бъде най-голям в най-бедните и най-уязвими от изменението на климата региони; като има предвид, че действията в световен мащаб за намаляване на емисиите на парникови газове биха могли съществено да забавят увеличаването на вътрешните климатични мигранти с 80 % до 2050 г. ([15]);

С. като има предвид, че последните седем години (от 2015 г. до 2021 г.) са били най-топлите години, откакто съществуват измервания; като има предвид, че морското равнище също достигна ново рекордно високо равнище през 2021 г.; като има предвид, че в световен мащаб морското равнище се е покачвало средно с 4,5 mm годишно между 2013 г. и 2021 г., а според Световната метеорологична организация (WMO) в някои региони морското равнище се повишава „значително по-бързо“ от средния темп в световен мащаб; като има предвид, че през 2021 г. за първи път са регистрирани валежи в най-високата точка на ледената покривка на Гренландия;

Т. като има предвид, че през 2030 г. се очаква емисиите от потреблението на глава от населението на най-богатия 1 % от световното население все още да бъдат 30 пъти по-високи от световното равнище на глава от населението, докато въглеродният отпечатък на най-бедната половина от световното население се очаква да остане няколко пъти по-нисък от това равнище ([16]);

У. като има предвид, че повечето развиващи се държави допринасят в минимална степен за емисиите на парникови газове в атмосферата, причиняващи изменението на климата; като има предвид, че въздействието на изменението на климата в развиващите се държави се е увеличило; като има предвид, че ресурсите, които те могат да мобилизират за действия за адаптиране, за да се справят с отрицателните последици от изменението на климата и да постигнат издръжливост спрямо изменението на климата и устойчиво развитие, са очевидно недостатъчни;

Ф. като има предвид, че в първия доклад на РКООНИК относно определянето на нуждите на развиващите се държави, които са страни по нея, се посочва, че разходните нужди на развиващите се държави за изпълнение на НОП възлизат на между 5,8 и 5,9 трилиона щатски долара, от които 502 милиарда щатски долара са определени като нужди, за които са необходими международни източници на финансиране;

([15]) Международна банка за възстановяване и развитие, Световна банка, „Groundswell, Acting on Internal Climate Migration (Действия относно вътрешната миграция във връзка с изменението на климата), част II“, 2021 г. https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/36248

([16]) Институт за европейска политика в областта на околната среда (IEEP) и Oxfam, „Carbon Inequality in 2030“ (Въглеродно неравенство през 2030 г.), ноември 2021 г. https://oxfamilibrary.openrepository.com/bitstream/handle/10546/621305/bn-carbon-inequality-2030-051121-en.pdf

Четвъртък, 20 октомври 2022 г.

X. като има предвид, че през 2020 г. от Global Witness са регистрирали убийствата на 227 защитници на земята и околната среда, от които 71 % са работили в защита на горите в световен мащаб срещу обезлесяването и индустриалното развитие, а другите са загинали заради тяхната работа в защита на реките, крайбрежните райони и океаните; като има предвид, че през 2020 г. насилието срещу защитници на земята и околната среда е било съсредоточено предимно в държавите от южното полукълбо, а по-малко от 1 % от всички регистрирани смъртоносни нападения са били документирани в северното полукълбо; като има предвид, че между 2015 г. и 2019 г. над една трета от всички смъртоносни нападения са били насочени към коренно население, въпреки че коренните общности съставляват едва 5 % от световното население ([17]);

1. припомня, че кризите в областта на климата и биологичното разнообразие са сред най-важните предизвикателства, пред които е изправено човечеството, и че всички правителства и участници по света трябва да правят всичко по силите си за спешното им преодоляване, като разглеждат двете кризи като тясно взаимосвързани; подчертава, че за да изпълним нашата колективна отговорност за ограничаване на глобалното затопляне и предотвратяване на загубата на биологично разнообразие, и съответно за опазване на цялата планета и благоденствието на настоящите и бъдещите поколения, са необходими международно сътрудничество, включване на регионалното и местното управление, предприятията и други недържавни участници, солидарност, справедлив преход и съгласувани действия, подкрепени от науката и от непоколебим ангажимент за повишаване на амбициите и привеждане на политиките в съответствие с тези амбиции;

2. изразява загриженост във връзка с констатациите в доклада на UNEP относно разликите по отношение на емисиите за 2021 г., и в допълнението му, публикувано на 4 ноември 2021 г., по-специално факта, че въпреки по-амбициозните ангажименти в областта на климата, обявени преди и по време на COP 26, прогнозираните емисии са на път да повишат температурата с 2,7 °C, ако обявените националните цели в областта на климата до 2030 г. бъдат изцяло изпълнени в съчетание с други мерки за смекчаване на последиците, което е далеч над целите на Парижкото споразумение за ограничаване на глобалното затопляне до по-малко от 2 °C и с усилия за ограничаване до 1,5 °C; изразява тревога във връзка с факта, че емисиите продължават да се повишават и че разликите по отношение на емисиите се увеличават; подчертава, че ограничаването на глобалното затопляне до 1,5 °C изисква бързо, значително и устойчиво намаляване на емисиите на парникови газове в световен мащаб, включително намаляване на глобалните емисии на CO2 с 43 % до 2030 г. в сравнение с равнищата от 2019 г.; припомня, че с приемането на Пакта за климата от Глазгоу всички страни по него признаха, че задържането на покачването на средната температура в световен мащаб до 1,5 °C над нивата от прединдустриалния период ще намали значително рисковете и въздействието на изменението на климата;

3. подчертава, че според доклада на UNEP относно разликите по отношение на емисиите за 2021 г. намаляването на емисиите на метан от секторите на изкопаемите горива, отпадъците и селското стопанство биха могли да спомогнат за преодоляване на разликите по отношение на емисиите и за намаляване на затоплянето в краткосрочен план, но подчертава, че за да се случи това е налице спешна необходимост от правила, които са ясно определени и имат за цел да постигнат действително намаляване на емисиите, като същевременно бъдат подкрепени от договорености за проследяване на напредъка и осигуряване на прозрачност;

4. подчертава нарастващия брой държави, които се ангажират с цели за нулеви нетни емисии до средата на века, но че тези ангажименти трябва спешно да намерят израз в силни краткосрочни цели, политики и действия, които да бъдат подкрепени с финансови ресурси и да бъдат отразени в преразгледаните НОП под формата на завишени цели в областта на климата до 2030 г. с цел във възможно най-кратък срок световните емисии да достигнат своя пик; изразява съгласие с оценката на UNEP, че в много от националните планове в областта на климата действията се отлагат за след 2030 г. и че много от дългосрочните ангажименти за постигане на нулеви нетни емисии съдържат значителни неясноти и липса на прозрачност;

5. с дълбока загриженост отбелязва последния доклад на WMO за състоянието на климата, който показва, че четири ключови показателя за климата — покачване на морското равнище, затопляне на океана, киселинност на океана и концентрация на парникови газове — са достигнали до нови рекордни нива през 2021 г.;

([17]) Global Witness, „Last Line of Defence, The industries causing the climate crisis and attacks against land and environmental defenders“ (Последна линия на защита: отраслите, причиняващи кризата в областта на климата, и нападенията срещу защитниците на земята и околната среда), септември 2021 г. https://www.globalwitness.org/en/campaigns/environmental-activists/last-line-defence/

Пактът за климата от Глазгоу и COP 27 в Шарм Ел Шейх

6. отбелязва напредъка, постигнат по време на COP26 и в Пакта за климата от Глазгоу; въпреки това подчертава, че ограничаването на глобалното затопляне до 1,5 °C ще бъде постигнато само ако бъдат предприети спешни действия през това важно десетилетие преди 2030 г.; подчертава, че COP26 изискваше страните по него да преразгледат и укрепят целите за 2030 г., залегнали в техните национално определени приноси (НОП), тъй като това е необходимо за привеждане в съответствие с целта за температурата до края на 2022 г. съгласно Парижкото споразумение, вземайки предвид различните национални обстоятелства; настоятелно призовава всички страни по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) да повишат своите НОП до COP27, за да се преодолее недостигът при изпълнението на амбицията, и да ориентират политиките си към осъществяване на тази амбиция; призовава ЕС и всички страни от Г-20 да бъдат световни лидери в това отношение;

7. приветства решението на COP26 за изготвяне на работна програма за спешно повишаване на амбицията за смекчаване на последиците и за ускоряване на изпълнението в рамките на това важно десетилетие по начин, който да допълва глобалния преглед, за ежегодно актуализиране на обобщаващия доклад относно НОП преди всяка COP, и за ежегодно свикване на кръгла маса на ниво министри относно амбициите, отнасящи се за периода до 2030 г.; настоятелно призовава COP27 да приеме тази работна програма и да гарантира годишен преглед на амбициите, отразяващ най-добрите налични научни познания и възможно най-високото равнище на амбиция на страните; подчертава, че страните ще трябва да преразгледат и да увеличат своите НОП, докато ги приведат в съответствие с посока, съвместима с целта за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 °C;

8. приветства завършването в Глазгоу на Правилника за прилагането на Парижкото споразумение, подчертава, че прилагането на Правилника трябва да гарантира силна екологосъобразност и да постигне най-високо равнище на амбиция;

9. приветства факта, че в Пакта за климата от Глазгоу се подчертава значението на адаптацията и необходимостта от увеличаване на действията за усилване на капацитета за адаптация, укрепване на устойчивостта и намаляване на уязвимостта към изменението на климата; отбелязва в тази връзка, че 47 държави са представили съобщения за адаптиране или национални планове за адаптиране през последната година, и очаква други държави да внесат своите съобщения съгласно Парижкото споразумение; приветства създаването на нов диалог от Глазгоу относно загубите и вредите, който следва да се съсредоточи върху договорености за финансиране за предотвратяване, свеждане до минимум и преодоляване на загубите и вредите, свързани с неблагоприятните последици от изменението на климата;

10. отбелязва финансовите ангажименти в областта на климата, поети по време на COP26, но изразява съжаление, че планът от 2021 г. за финансирането в областта на климата показа, че настоящата цел за финансиране в размер на 100 милиарда щатски долара би могла да бъде постигната едва през 2023 г., три години след първоначалния краен срок; посочва увеличаващия се недостиг на финансиране, особено за целите на адаптирането; настоятелно призовава развитите държави, включително ЕС и неговите държави членки, за да гарантират, че целта за финансиране в областта на климата в размер на 100 милиарда щатски долара да бъде постигната и средствата ще бъдат отпуснати още през 2022 г. и средно за периода 2020 — 2025 г., както и да конкретизират допълнително постигането на новата цел за финансиране на борбата с изменението на климата след 2025 г.; подчертава, че финансирането от развитите държави, отговорни за голям дял от историческите емисии, ще бъде от ключово значение и за изграждане на доверие за по-амбициозен диалог относно целите за смекчаване на изменението на климата;

11. подчертава, че държавата домакин на COP27 принадлежи към един от най-засегнатите от изменението на климата региони в света; отбелязва, че Средиземноморският басейн се затопля с 20 % по-бързо от средното за света и че регионът е една от основните горещи точки в областта на климатичните промени в света, където се очаква до 20 години 250 милиона души да бъдат засегнати от недостиг на вода ([18]); подчертава, че Средиземно море се превръща в най-бързо затоплящото се море в света ([19]) с последици за важни икономически сектори и за цялата морска екосистема, която е подложена на необратими промени в екосистемата и видовете; призовава Комисията и държавите членки да действат незабавно и да си сътрудничат със своите средиземноморски партньори, за да работят по амбициозни мерки за адаптиране и да ръководят действията за смекчаване на последиците;

([18]) Средиземноморски експерти по изменението на климата и околната среда, „Risks associated to climate and environmental changes in the Mediterranean region“ (Рискове, свързани с изменението на климата и околната среда в Средиземноморския регион), 2019 г., https://ufmsecretariat.org/wp-content/uploads/2019/10/MedECC-Booklet_EN_WEB.pdf

([19]) Морска инициатива за Средиземно море на Световния фонд за дивата природа, „The climate change effect in the Mediterranean. Six stories from an overheating sea“ (Въздействието на изменението на климата в Средиземноморието. Шест истории от едно прегряващо море), Рим, Италия, 2021 г.

Четвъртък, 20 октомври 2022 г.

12. подкрепя инициативата на украинското правителство за създаване на глобална платформа за оценка на екологичните щети, причинени по време на въоръжени конфликти;

13. припомня значението на пълноценното участие на всички страни в процесите на вземане на решения по линия на РКООНИК; подчертава, че настоящият процес на вземане на решения в рамките на РКООНИК може да бъде усъвършенстван, за да позволи пълноценно участие на делегатите от развиващите се и най-слаборазвитите държави и на представителите на гражданското общество; счита от съществено значение гледните точки на най-засегнатите от изменението на климата държави да бъдат чути и по тях да бъдат предприети действия; поради това призовава председателството на COP27 и бъдещите председателства да проучат допълнителни начини за гарантиране на ефективно и пълноценно участие на развиващите се държави и да отпуснат допълнителни средства за тази цел; припомня своите предишни позиции относно положението с правата на човека в Египет; отбелязва редица организации на гражданското общество, които са изразили опасения относно маргинализирането на гражданското общество на COP в Египет и пречките пред протестите и пред участието на гражданското общество; призовава РКООНИК и египетските органи да гарантират равнопоставен достъп и пълноценно участие на гражданите и на организациите на гражданското общество в COP27;

14. отново призовава за освобождаването на всички произволно задържани лица в Египет и подчертава особено спешния случай на защитника на правата на човека Алаа Абдел Фатах; призовава египетските органи да използват импулса от 27-ата Конференция на страните по РКООНИК (COP27), за да подобрят положението с правата на човека в страната и да отстояват основните свободи в рамките на COP27 и след това, по-специално по отношение на свободата на словото и на мирни събрания; решително подкрепя призива на експертите на ООН за това секретариатът на РКООНИК да разработи критерии за правата на човека, които държавите, които ще бъдат домакини на бъдещи конференции на страните, да се ангажират да изпълняват като част от споразумението с държавата домакин;

15. приветства факта, че в рамките на Пакта за климата от Глазгоу се признава важната роля на заинтересованите страни, които не са страни по него, включително гражданското общество, коренното население, местните общности младите хора, децата, местните и регионалните правителства и другите заинтересовани страни, в приноса за напредъка към постигането на целите на Парижкото споразумение; признава важната роля на младите хора в борбата срещу изменението на климата; поради това настоятелно призовава страните и заинтересованите субекти да гарантират пълноценно участие и представителство на младите хора в многостранните, националните и местните процеси на вземане на решения; припомня по-специално, че градовете играят ключова роля за намаляването на емисиите на парникови газове и приветства нарастващия брой на градовете и регионите по света, които се ангажират с постигането на целта за нулеви нетни емисии и по-конкретно ангажиментите на стоте европейски града, участващи в мисията на ЕС за неутрални по отношение на климата и интелигентни градове, за постигане на неутралност по отношение на климата до 2030 г. и за превръщането им в центрове за иновация, с което да стане възможно всички градове в ЕС и съседните такива да последват примера до 2050 г.;

16. подчертава, че ефективното участие на всички страни по Споразумението е необходимо за постигане на целта за ограничаване на повишаването на средната глобална температура до 1,5 °C, което изисква да се разгледа въпросът за личните интереси или конфликтите на интереси; изразява загриженост по-специално от факта, че някои големи замърсители са използвали присъствието си на конференциите, за да подкопават целите на Парижкото споразумение; изразява сериозна загриженост относно липсата на действия от страна на РКООНИК за окончателно разглеждане на въпроса за конфликта на интереси по отношение на ангажираността със заинтересовани страни, които не са страни по Конвенцията; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да поемат водещата роля в този процес, за да защитят процеса на вземане на решения в рамките на РКООНИК срещу интереси, които противоречат на целите на Парижкото споразумение;

17. приветства подобряването на партньорството от Маракеш за глобални действия в областта на климата като възможност за насърчаване на недържавните участници и субнационалните правителства да предприемат незабавни действия в областта на климата, както и приемането на работната му програма за 2022 г.; признава инициативите Race to Zero (Надпревара към нулеви емисии) и Race to Resilience (Надпревара към устойчивост) като ключови платформи за подпомагане на управлението „от долу нагоре“, улесняващи докладването и прегледа на поднационално равнище;

Амбициозна политика на ЕС в областта на климата

18. очаква законодателният пакет „Подготвени за цел 55“ и политиките в рамките на европейския Зелен пакт да осигурят мерките за постигане на целта на ЕС за 2030 г. и да ориентира ЕС и неговите държави членки по пътя към постигане на неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г. и подчертава позициите на Парламента по тези въпроси; припомня, че в съответствие с Европейския закон за климата и Парижкото споразумение, както и с най-добрите налични

научни данни, ЕС следва да засили действията си в областта на климата както за смекчаване на последиците от изменението на климата, за да се ограничи глобалното затопляне до 1,5 C в сравнение с равнищата от прединдустриалния период, така и за адаптиране с цел насърчаване на устойчивостта; призовава ЕС да актуализира своя НОП и да увеличи целта си за намаляване на емисиите на парникови газове до COP27 въз основа на най-добрите налични научни данни; призовава за най-високо равнище на амбиция в пакета „Подготвени за цел 55“, за да се отправи ясен сигнал до всички страни, че ЕС е готов да допринесе за преодоляване на различията, което е необходимо за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 C по един справедлив, социално балансиран, безпристрастен и ефективен от гледна точка на разходите начин, като същевременно бъдат взети предвид аспектите за глобална справедливост и равнопоставеност, както и историческата и настоящата отговорност на ЕС за емисиите, причиняващи кризата с климата;

19. подчертава факта, че общата цел на ЕС за емисиите за 2030 г., установена в Европейския законодателен акт за климата и законодателните предложения „Подготвени за цел 55“, ще намали емисиите на ЕС с повече от настоящия му национално определен принос за намаляване на нетните емисии с 55 %; подчертава освен това, че позициите на Парламента по тези предложения и целите, включени в плана REPowerEU, ще повишат допълнително амбицията на ЕС в областта на климата над това равнище, и призовава Съвета да одобри съответно позициите на Парламента; призовава ЕС, за да отрази това, да актуализира съответно своите ангажименти за емисиите в светлината на решението в Пакта за климата от Глазгоу за преразглеждане на целите за 2030 г.;

20. подчертава, че настоящата геополитическа ситуация показва ясно спешната необходимост от прекратяване на зависимостта от изкопаеми горива и от стимулиране на внедряването на енергията от възобновяеми източници, като предлага възможност за засилване на водещата роля на ЕС в тази сфера;

21. повтаря необходимостта от интегриране на амбициозни цели по отношение на климата във всички политики и транспониращите ги мерки на ЕС и подчертава, че член 6, параграф 4 от Европейския законодателен акт за климата задължава Комисията да прави оценка на съгласуваността на всяка проектомярка или всяко законодателно предложение, включително бюджетните предложения, с целите на ЕС в областта на климата; настоятелно призовава Комисията да приложи изцяло тази разпоредба по начина, по който извършва оценки на въздействието относно всички области на политиката на ЕС; подчертава, че са необходими и преоценка и привеждане на съществуващите политики на Съюза и неговите държави членки в съответствие с тези цели, като очаква новосъздаденият Европейски научен консултативен съвет по изменението на климата да допринесе за тази оценка; приветства назначаването на 15-те членове на новосъздадения Европейски научен консултативен съвет по изменението на климата; призовава консултативния съвет да публикува своята оценка относно бюджет на ЕС за парниковите газове, отговарящ на целта за ограничаване на глобалното затопляне до под 1,5 C възможно най-скоро, и очаква от Комисията да се съобрази изцяло с мнението на консултативния съвет при съставянето на индикативния бюджет на Съюза за парниковите газове и на целите на Съюза в областта на климата след 2030 г.;

22. припомня неотдавнашното решение на конституционния съд на една държава членка, че опазването на климата не е въпрос на политическо решение и че разпоредбата на конституцията относно защитата на околната среда налага на държавата конституционен дълг да постигне неутралност по отношение на климата;

23. подчертава решителната подкрепа на гражданите на ЕС за засилване на действията в областта на климата, като по последни данни на „Евробарометър“ почти всеки втори европеец (49 %) счита, че изменението на климата е основното глобално предизвикателство за бъдещето на ЕС;

24. подчертава, че всички политики в областта на климата следва да се изпълняват в съответствие с принципа за справедлив преход към неутралност по отношение на климата и в тясно сътрудничество с гражданското общество и социалните и икономическите партньори; поради това счита, че по-голямата прозрачност, засилването на социалното партньорство и ангажираността на гражданското общество на местно, регионално и национално ниво и на равнището на ЕС е от основно значение за постигането на неутралност по отношение на климата във всички сектори на обществото по справедлив, приобщаващ и социално устойчив начин;

Адаптация, загуби и вреди

25. приветства новите финансови ангажименти, поети в Глазгоу за Фонда за адаптация и Фонда за най-слабо развитите държави; отбелязва обаче, че подкрепата за смекчаването на последиците от изменението на климата остава по-голяма от подкрепата за адаптирането, и категорично подкрепя призива развитите държави най-малко да удвоят до 2025 г. колек-

тивното си предоставяне на финансиране за адаптиране спрямо равнищата от 2019 г. в съответствие с Пакта за климата от Глазгоу, за да се постигне по-добър баланс; изразява съжаление, че седем години след Парижкото споразумение все още не е дефинирана глобална цел за адаптация; приветства работната програма от Шарм Ел Шейх относно глобалната цел за адаптация, приета и стартирана на COP26; подчертава важното значение на безвъзмездното финансиране на адаптирането; настоятелно призовава ЕС да увеличи дела на финансирането за адаптация, предоставяно посредством инструмента Глобална Европа ежегодно в периода 2021 — 2027 г.; подчертава необходимостта от увеличаване на усилията за превръщане на целта за адаптацията в измерими резултати, които, наред с друго, следва да осигурят задълбочено разбиране на рисковете в областта на климата и бедствията и свързаните с тях нужди и разходи за адаптиране на множество равнища, да увеличат наличието на последователни и сравними данни, да определят и увеличат предоставянето и достъпността на средства за изпълнение, в това число финансова и технологична подкрепа, и да разработят общ набор от количествени и качествени показатели, методологии и подходи за проследяване на напредъка във времето към постигане на целта; подчертава в тази връзка Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия и нейната система за наблюдение и докладване;

26. отново заявява, че в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план действията за адаптиране са неизбежна необходимост за всички държави, за да могат те да сведат до минимум отрицателните последици от кризите в областта на климата и биологичното разнообразие и да постигнат устойчивост по отношение на изменението на климата и устойчиво развитие, като отбелязва, че развиващите се държави, и най-вече най-слабо развитите и малките островни развиващи се държави, са особено уязвими към последиците от изменението на климата; подчертава, че действията за адаптиране могат да генерират множество ползи, като подобряване на селскостопанската производителност, иновации, здраве и благосъстояние, продоволствена сигурност, опазване на поминъка и на биологичното разнообразие, както и намаляване на рисковете и вредите; призовава ЕС и държавите членки да засилят мерките за адаптиране посредством задължителни планове за адаптация, оценки на уязвимостта към изменението на климата и стрес тестове за климата на местно, регионално и национално равнище, както и чрез подпомагане на подходите, прилагани на местно равнище, и ангажимент с местните власти и местното гражданско общество, за да изпълнят изцяло целта за адаптиране по Парижкото споразумение и да гарантират, че политиките на ЕС за адаптиране защитават в достатъчна степен общностите и екосистемите в ЕС от ефектите на изменението на климата; призовава за постигане на допълнителен напредък по новата стратегия на ЕС за адаптация и подчертава значението на нейните връзки със стратегията на ЕС за биологичното разнообразие и новата регулаторна рамка за адаптирането, произтичащи от Европейския законодателен акт за климата; отново призовава за амбициозното им прилагане, включително и на техните международни компоненти;

27. подчертава, че макар изменението на климата да е глобален проблем, всеки регион вече е засегнат по различен начин и местните органи на управление, които са по-близо до населението, са ключови субекти за улесняване на адаптирането към изменението на климата; подчертава, че е необходимо по-добро насочване на финансовите ресурси на местно равнище за намиране на ефективни, целеви решения и, във връзка с това, приветства Мисията за адаптиране към изменението на климата, която ще подкрепи поне 150 европейски региона и общности за постигане на устойчивост по отношение на изменението на климата да 2030 г.; призовава за подкрепа за регионален и децентрализиран подход при отговора на въздействието на изменението на климата и при достъпа до финансирането в областта на климата в развиващите се държави, за да се даде по-голяма роля на местните органи, организациите на местното гражданско общество и защитниците на околната среда при справянето с последиците от изменението на климата и да се достигне до най-уязвимите;

28. подчертава, че стратегията на ЕС за адаптация, приета от Комисията на 24 февруари 2021 г., изразява целта на Комисията за увеличаване на ресурсите и по-нататъшно мобилизиране на по-мащабно финансиране за адаптация, и че е необходимо специално внимание, за да се гарантира, че финансовите средства достигат до най-уязвимите общности в развиващи се държави;

29. подчертава, че системите за ранно предупреждение са от решаващо значение за ефективното адаптиране, но са достъпни за по-малко от половината членове на Световната метеорологична организация (WMO); подкрепя предложението на WMO, което да бъде одобрено на заседанието на COP27, системите за ранно предупреждение да станат достъпни за всички през следващите пет години; надява се на бързото прилагане на тази инициатива за услуги за ранно предупреждение с цел спасяването на живота на много хора възможно най-бързо;

30. подчертава, че екологосъобразната инфраструктура допринася за адаптирането към изменението на климата и намаляването на риска от бедствия чрез опазване на природата и екосистемите, опазване и възстановяване на естествените местообитания и видове, осигуряване на добро екологично състояние, управление на водите и продоволствена сигурност; отбелязва, че развиването на екологосъобразна инфраструктура е сред най-ефективните мерки за адаптиране към изменението на климата, които могат да бъдат приложени в градовете, тъй като смекчава отрицателното въздействие на изменението на климата и нарастващия брой екстремни метеорологични явления, например горещи вълни, горски пожари, екстремни валежи, наводнения и засушавания, регулира екстремните температури и подобрява качеството на живот на живеещите в градски райони в ЕС, включително тяхното психично и физическо здраве;

31. подчертава разрушителните екологични, социални и икономически последици от опустиняването в средносрочен и дългосрочен план, неговото въздействие върху обезлюдяването в някои райони и необходимостта от общи подходи за адекватно предотвратяване и приспособяване към това явление и справянето с него; ето защо припомня решаващото значение на управлението на водите за смекчаването на последиците от изменението на климата и за адаптирането към него, но и за защитата на сигурността на водоснабдяването и продоволствената сигурност, опазването на биологичното разнообразие и поддържането на здрави почви; поради това подчертава необходимостта от бързо и пълно прилагане на Рамковата директива на ЕС за водите с цел постигане на нейните цели и по-добро управление на водните ресурси на Европа; подчертава, че повторното и ефективното използване на водата чрез кръгови процеси трябва да бъдат изцяло приложени в цялата икономика и общество с цел оползотворяване на водата и гарантиране на сигурността на водоснабдяването както в количествено, така и в качествено отношение; подчертава, че цифровите решения могат да допринесат за адаптирането към изменението на климата чрез подобряване на способността за предвиждане на недостига на вода, наводненията и замърсяването на водите и подкрепя внедряването на тези инструменти;

32. подчертава, че изменението на климата и влошаването на състоянието на околната среда са основни фактори за разселването на хора и умножаването на заплахите, оказващи въздействие върху сигурността на хората и социално-икономическата стабилност; подчертава, че недостатъчният капацитет за смекчаване на последиците от изменението на климата и за адаптирането към него може да доведе до въоръжени конфликти, недостиг на храни, природни бедствия и разселване в резултат на изменението на климата; призовава Комисията и държавите членки да отчитат нуждите и уязвимостта на хората, засегнати от разселване в резултат на изменението на климата, и призовава за засилване на сътрудничеството за развитие и хуманитарните политики на ЕС и съответните им финансови инструменти, за да се подкрепи адаптирането към изменението на климата в развиващите се държави, да се изгради устойчивост, да се засили намаляването на риска от бедствия и да се реагира на хуманитарни извънредни ситуации във време на нарастващи нужди;

33. отбелязва, че в член 8 от Парижкото споразумение относно загубите и вредите се заявява, че страните следва да възприемат подход на сътрудничество по отношение на загубите и вредите, свързани с неблагоприятните последици от изменението на климата; подчертава поради това значението на действията за подкрепа в световен мащаб в областите, които са особено уязвими по отношение на въздействието на изменението на климата, като крайбрежните райони и островите, и където капацитетът за адаптиране е ограничен; призовава Комисията и държавите членки да действат като свързващо звено между развитите, развиващите се и най-слабо развитите държави и да се стремят да засилят работата на Коалицията на високите амбиции по отношение на финансирането както на смекчаването и адаптирането, така и на загубите и вредите; признава, че това те са съществени компоненти на световната справедливост в областта на климата;

34. изразява своята благодарност към Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК) и оценява високо извършената работа по неговия шести доклад за оценка; приветства солидната оценка на загубите и щетите, включена в последния доклад на Работна група II на МКИК, и обръща внимание, че в него се признава, че загубите и щетите са област с нарастващо значение както в международната политика в областта на климата, така и в науката за климата; приканва МКИК да се възползва от тази разработка и да изготви специален доклад, който да разглежда конкретно загубите и щетите;

35. отново изтъква необходимостта международните институции да засилят организациите си, сътрудничеството си и управлението на кризи, за да бъдат по-добре подготвени за изменението на климата на местно и глобално равнище, като следваща стъпка към институционалното адаптиране към изменението на климата;

Кризи, свързани с климата и биологичното разнообразие

36. подчертава значението на защитата, опазването и възстановяването на природата и екосистемите за постигане на целите на Парижкото споразумение; припомня освен това решаващата роля на биологичното разнообразие за предоставяне на възможност на хората да се борят с глобалното затопляне и да се адаптират към него и да повишават равнището си на

устойчивост; счита, че природосъобразните решения и екосистемните подходи са ключови инструменти за подкрепа на смекчаването на последиците от изменението на климата и климата и адаптирането към него, както и за опазване и възстановяване на биологичното разнообразие и горите и намаляване на риска от бедствия; подчертава, че чрез възстановяване възможно най-скоро на увредените екосистеми и ефективно и справедливо опазване на 30 — 50 % от земните, сладководните и океанските местообитания на планетата, като същевременно се гарантират и укрепват правата на човека и правата на коренното население, обществото може да се възползва от способността на природата да абсорбира и съхранява въглерод; подчертава, че е необходимо да се ускори напредъкът към устойчиво развитие, но че за тази цел от съществено значение са адекватното финансиране и политическата подкрепа;

37. изтъква решаващата и взаимозависима роля на горите, биологичното разнообразие и устойчивото земеползване, за да се даде възможност на света да постигне целите за устойчиво развитие; във връзка с това подчертава неотложната нужда от спиране и обръщане на тенденцията за обезлесяване и влошаване на качеството на земите като начин да се допринесе за намаляване на нетните годишни емисии на парникови газове;

38. отново заявява ангажимента на правителствата на 141 държави с над 3,6 милиарда хектара гори, да прекратят обезлесяването и да обърнат тенденцията на обезлесяване до 2030 г.;

39. отново заявява, че стриктното опазване и възстановяване на високовъглеродни екосистеми е вариант за реагиране с незабавен ефект и предлага широк спектър от ползи за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптиране към него; признава ключовата роля на горите за опазването на климата и биологичното разнообразие; подчертава, че горите допринасят за усилията за смекчаване на отрицателните последици от изменението на климата и адаптирането към него;

40. подчертава, че секторните политики и политиката в областта на климата за сектора на земеползването, включително за важни дейности за производство на първични продукти в селското и горското стопанство, имат нужда да се работи в полезно взаимодействие с природния капацитет за адаптиране на естествените и полуестествените екосистеми и да се подобри възможно най-много капацитетът за адаптиране на предимно културния ландшафт; подчертава неотдавнашното съдебно решение по дело, в което ищците бяха горски стопани, които заведоха дело срещу държавата за националната ѝ политика по отношение на горите, която действително им пречи да повишат устойчивостта на управляваните от тях гори, включително чрез премахване на стимулите за естествено възпроизвеждане ([20]);

41. припомня, че според петия доклад за оценка на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) формите на знание на коренното население и на местно и традиционно знание са основен ресурс за устойчиво управление на природните ресурси, опазване на биологичното разнообразие и адаптиране към изменението на климата; подчертава необходимостта от укрепване на правата на неговите общности върху земята и ресурсите, за да се смекчат последиците от изменението на климата, както е установено в Декларацията на ООН за правата на коренното население и в Конвенция № 169 на МОТ, и да се зачита принципът на свободно, предварително и информирано съгласие;

42. подчертава, в контекста на извършването на търговска дейност, необходимостта от закрила за защитниците на земите и околната среда чрез осигуряване на ефективна и строга регулаторна защита на околната среда, трудовите права, правата на собственост върху земята, правата, поминъка и културата на коренното население, в това число принципа на свободно, предварително и информирано съгласие; приветства в тази връзка инициативите на ЕС относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта и предложения регламент за предоставянето на пазара на Съюза, както и за износа от Съюза на определени стоки и продукти, свързани с обезлесяване и влошаване на състоянието на горите; призовава страните да гарантират, че поетите в рамките на COP27 ангажименти за изпълнение на Парижкото споразумение са в съответствие с приложимите по отношение на търговската дейност съществуващи международни задължения и стандарти в областта на правата на човека;

43. припомня, че изменението на климата е един от основните преки фактори за загубата на биологично разнообразие и влошаването на качеството на земите; подчертава, че отрицателните последици от изменението на климата върху природата и биологичното разнообразие, екосистемите, океаните, здравето и продоволствената сигурност се очаква да станат критични през следващите десетилетия; подчертава, че е необходима по-силна, обвързваща и по-амбициозна международна рамка за защита на биологичното разнообразие в световен мащаб, за да бъде спрян настоящият му спад и то да бъде възстановено, доколкото е възможно; отчита в този контекст значението на Конференцията за биологичното разнообразие през декември 2022 г. в Монреал, Канада; призовава Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) и междуправителствената платформа за биологично разнообразие и екосистемни услуги (IPBES) да продължават и укрепват сътрудничеството

([20]) https://www.klimazaloba.cz/wp-content/uploads/2021/04/Klimaticka%CC%81-z%CC%8Caloba.pdf

си и съвместната си работа, за да предоставят на създателите на политики най-новите научни данни за двете кризи, свързани с климата и биологичното разнообразие, и как те да бъдат преодолени; призовава също и РКООНИК да работи в партньорство с Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие (UNCBD) и Програмата на ООН за развитие (ПРООН) за създаване на съответна рамка за неутралност по отношение на климата и устойчивост към изменението на климата, опазване на биологичното разнообразие и устойчиво развитие;

44. насърчава страните, в съответствие с Пакта за климата от Глазгоу, да приемат интегриран подход за разглеждане на биологичното разнообразие в националната, регионалната и местната политика и планиране на решения; във връзка с това призовава РКООНИК да работи в партньорство с Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие (UNCBD) и Програмата на ООН за развитие (ПРООН) за създаване на съответна рамка за неутралност по отношение на климата и устойчивост към изменението на климата, опазване на биологичното разнообразие и устойчиво развитие; приветства Декларацията от Единбург относно глобалната рамка за биологичното разнообразие за периода след 2020 г., която дава пример за приобщаващ подход, който обхваща всички нива на управление;

45. призовава договарящите страни да продължат работата по Диалога за океана и изменението на климата чрез определяне на конкретни и ориентирани към действия цели, разглеждащи най-значимите и належащи въпроси относно връзката между океана и климата и да насърчат държавите, по-специално крайбрежните държави, да включат съответни ангажименти в своите актуализирани НОП, националните планове за адаптиране, дългосрочните стратегии и представянето на глобалния преглед, наред с други действия;

Устойчиво финансиране в областта на климата

46. подчертава, че ЕС и неговите държави членки са най-големите доставчици на публично финансиране в областта на климата; отчита значението на финансирането в областта на климата за успешни действия в областта на климата, особено тъй като много развиващи се държави имат условни национално определени приноси, чието постигане зависи от достатъчна финансова подкрепа; поради това приветства факта, че до 2025 г. ще бъде определена нова колективна количествена цел за финансиране на борбата с изменението на климата, която следва да надхвърли значително целта за 100 милиарда долара годишно до 2020 г. и да вземе предвид потребностите и приоритетите на развиващите се държави с оглед на допълнително и адекватно финансиране в областта на климата; счита, че като част от новата колективна количествена цел за финансиране на борбата с изменението на климата следва да се проучат самостоятелни междини цели за смекчаване, адаптиране и загуби и вреди; подчертава, че бъдещите цели по отношение на финансирането в областта на климата следва да отчитат нуждите на развиващите се държави, както и принципа на справедливост, заложен в Парижкото споразумение, при определянето на приносите на страните; подчертава в тази връзка необходимостта от даване на приоритет на безвъзмездното финансиране в областта на климата, за да се гарантира, че финансирането в областта на климата няма да допринесе за непоносими равнища на задлъжняване в развиващите се държави; призовава отново за създаване на специален механизъм на ЕС за публично финансиране, предоставящ допълнителна и подходяща подкрепа, с цел да се осигури справедливо участие на ЕС при постигането на целите за международно финансиране на борбата с изменението на климата; припомня също позицията си от 22 юни 2022 г. относно механизма за корекция на въглеродните емисии на границите ([21]), съгласно която Съюзът следва да финансира усилията на най-слабо развитите държави за декарбонизация на тяхната преработвателна промишленост с годишна сума, съответстваща най-малко на приходите, получени от продажбата на сертификати по МКВЕГ;

47. подчертава значението на привеждането в действие на глобалната цел за адаптиране и на мобилизирането на значителни нови средства за адаптиране в развиващите се държави; отбелязва със загриженост, че разходите и потребностите за адаптиране се увеличават и че те са от пет до десет пъти по-големи от настоящите международни публични финансови потоци за адаптиране, което води до увеличаване на недостига на финансиране за адаптиране; отбелязва присъщите трудности при насочването на частни финансови средства към адаптирането към изменението на климата; подчертава, че настоящите глобални финансови потоци са недостатъчни за изпълнението на необходимите действия за адаптиране най-вече в развиващите се държави, защото значителна част от финансовите средства за адаптиране се предоставят под формата на заеми; отбелязва, че 50 % от цялото финансиране от ЕС в областта на климата през 2020 г. е предоставено под формата на безвъзмездни средства и настоятелно призовава ЕС и всички държави членки да увеличат безвъзмездното финансиране, по-специално за адаптирането и най-вече за най-слабо развитите държави и малките островни развиващи се държави; призовава ЕС и неговите държави членки да поемат ангажимент за значително увеличаване на предоставяните от тях финансови средства за адаптиране и да представят на COP27 ясен план за постигане на целта, договорена в Пакта за климата от Глазгоу, за удвояване на финансирането за адаптиране до 2025 г. спрямо равнището от 2019 г.

([21]) Приети текстове, P9_TA(2022)0248.

48. признава необходимостта от напредък по въпроса за финансирането за преодоляване на загуби и вреди; призовава договарящите се страни до постигнат споразумение по нови, адекватни и допълнителни източници на публично финансиране, които ясно отдават приоритет на безвъзмездните средства, за да се преодолеят загубите и вредите, свързани с неблагоприятните последици от изменението на климата; отбелязва присъщите трудности при насочването на частни финансови средства към загубите и вредите; настоятелно призовава ЕС преди COP27 да се включи конструктивно в предложението на развиващите се държави за създаване на механизъм за финансиране на загубите и вредите на заседанието на COP27, включително чрез проучване на реда и условията за подобен механизъм и като се вземат предвид съществуващите институционални договорености; призовава въпросът за загубите и вредите да бъде постоянна точка в дневния ред на бъдещите конференции на договарящите страни (COP), така че да се осигури ясно определено място за договаряне за мониторинг и постигане на напредък по този въпрос, и за цялостно привеждане в действие на мрежата от Сантяго с цел ефективно катализиране на техническата помощ за съответно преодоляване на загубите и вредите;

49. припомня, че всички договарящи страни трябва да приведат финансовите потоци, публични и частни, национални и международни, в съответствие с пътя за постигане на целта от Парижкото споразумение за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 C; отново изтъква необходимостта от спешно прекратяване на субсидиите за изкопаеми горива и на други екологично вредни субсидии в ЕС и по целия свят; подчертава поетия ангажимент по Пакта за климата от Глазгоу за ускоряване на усилията за постепенното премахване на все още силната въглищна енергетика и на неефективните субсидии за изкопаеми горива; изразява загриженост от липсата на определение какво е „неефективна субсидия за изкопаеми горива“ и че това застрашава сериозно надеждността на подобни ангажименти; отбелязва, че субсидиите за изкопаеми горива в ЕС все още възлизат на около 55 — 58 милиарда евро годишно; припомня на Комисията и на държавите членки за техните задължения в рамките на 8-ата програма за действие за околната среда да определят срок за постепенно премахване на субсидиите за изкопаеми горива в съответствие с амбицията за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 °C, както и да разработят обвързваща рамка на Съюза за мониторинг и докладване относно напредъка на държавите членки към постепенното премахване на субсидиите за изкопаеми горива въз основа на договорена методика; призовава Комисията и всички държави членки да приложат конкретни политики, срокове и мерки за постепенно премахване на всички преки и непреки субсидии за изкопаеми горива възможно най-бързо и най-късно до 2025 г.; насърчава други договарящи се страни да предприемат подобни мерки и да работят за изготвянето на договор за неразпространение на изкопаеми горива; приветства ангажимента на Г7 за спиране на финансирането на разработването на изкопаеми горива в отвъдморските държави и територии до края на 2022 г., като същевременно подчертава, че този ангажимент следва да се прилага и в рамките на тези държави; подчертава необходимостта да се гарантира, че рамката на ЕС за определяне на цени на въглеродните емисии не субсидира промишленото замърсяване; подчертава ролята на Фонда за иновации;

50. счита, че е от съществено значение големите международни финансови институции бързо да приемат и развият екологосъобразно финансиране, за да се постигне успешна декарбонизация на световната икономика; припомня ролята на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) като банката на ЕС за климата и наскоро приетата от нея пътна карта на Банката за климата и актуализираната политика за отпускане на кредити в областта на енергетиката, както и допълнителните усилия на Европейския инвестиционен фонд (ЕИФ) да играе водеща роля по отношение на инвестициите в областта на климата; приветства факта, че Европейската централна банка (ЕЦБ) пое ангажимент да интегрира съображенията, свързани с изменението на климата, в своята рамка на паричната политика; настоятелно призовава многостранните банки за развитие, включително ЕИБ, и финансовите институции за развитие, които обикновено предоставят финансова подкрепа под формата на дългови инструменти, да прилагат отговорни принципи за отпускане и получаване на заеми и да приведат портфейлите си в съответствие с Парижкото споразумение, както и да събират и използват висококачествени данни за риска, уязвимостта и въздействията в областта на климата, за да ръководят и насочват инвестициите към привеждане в съответствие с целта за 1,5 °C; отчита значението на създаването на Финансовия алианс от Глазгоу за нулеви нетни емисии и неговия ангажимент да подкрепи бързо развиващите се икономики за прехода към нулеви нетни емисии; приветства в тази връзка споразумението в рамките на ЕС относно отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта, което е от решаващо значение за осигуряването на финансова подкрепа;

51. подкрепя работата на коалицията на министрите на финансите за действията в областта на климата, и насърчава всички правителства да приемат ангажиментите на коалицията за съобразяване на всички политики и практики в обхвата на компетентността на министрите на финансите с целите на Парижкото споразумение, както и да приемат ефективно ценообразуване на въглеродните емисии, както е определено в „принципите от Хелзинки“;

52. приветства работата на Съвета за международни стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта относно разработването на базови глобални стандарти за оповестяване във връзка с устойчивостта за капиталовите пазари с цел насочване на повече капитали към чистите технологии и инвестициите в областта на климата;

Усилия във всички сектори

53. припомня, че Европейският законодателен акт за климата включва ангажимент за улесняване на специфичните секторни диалози и партньорства в областта на климата, като обедини основните заинтересовани лица по приобщаващ и представителен начин, за да насърчи самите сектори да изготвят индикативни доброволни пътни карти и да планират прехода си към постигане на целта на Съюза за неутралност по отношение на климата до 2050 г.; подчертава, че тези пътни карти биха могли да имат ценен принос, като подпомогнат секторите при планирането на необходимите инвестиции за прехода към неутрална по отношение на климата икономика, и биха могли също така да послужат за засилване на секторната ангажираност в търсенето на неутрални по отношение на климата решения;

54. призовава всички страни спешно да предприемат действия срещу емисиите на метан; приветства Глобалния ангажимент за метана, поет от ЕС, САЩ и редица други държави по време на COP26, който има за цел да намали всички емисии на метан, причинени от човешката дейност, с 30 % до 2030 г. в сравнение с равнищата от 2020 г., което е първата стъпка към намаляване с 45 %, препоръчано от UNEP ([22]); настоятелно призовава всички страни по Парижкото споразумение да гарантират да намалят емисиите на метан на техните територии най-малко с 30 % до 2030 г. и да приемат мерки за постигане на тази цел; отбелязва, че приблизително 60 % от метана в световен мащаб се отделя от източници като селското стопанство, депата за отпадъци, съоръженията за отпадъчни води и от производството и транспортирането по тръбопроводи на изкопаеми горива; припомня, че метанът е мощен парников газ, който е 28 пъти по-мощен от CO2 по отношение на въздействието си върху климата за период от 100 години и 80 пъти по-мощен за период от 20 години; подчертава във връзка с това, че по-активните действия за намаляване на емисиите на метан са една от най-икономически ефективните мерки за намаляване на емисиите на парникови газове в краткосрочен план; отбелязва, че вече има много технологии и практики за намаляване на емисиите на метан по икономически ефективен начин с ниски или отрицателни разходи; отбелязва, че емисиите на метан в селското стопанство се определят предимно от увеличаване на броя на селскостопанските животни и че емисиите от животновъдството, които произлизат от оборската тор и ентеро-ферментацията, възлизат на приблизително 32 % от антропогенните емисии на метан; отбелязва в този контекст предложението за намаляване на емисиите на метан в енергийния сектор, представено от Комисията през декември 2021 г.; призовава за приемането на допълнителни обвързващи законодателни мерки за справяне с емисиите в други сектори, генериращи емисии, както и обвързващи цели на Съюза за намаляване на емисиите на метан, както и за включването на метана в регулираните замърсители в Директивата за националните ангажименти за намаляване на емисиите; отново призовава за решаване на въпроса с гъстотата на животните в ЕС, за да се гарантира амбициозно намаляване на емисиите на парникови газове в този сектор; отново заявява своята позиция, че е необходима промяна в моделите на потребление към по-здравословни храни, хранителни режими и начин на живот, включително по-голямо потребление на устойчиво произведени в съответния регион растения и храни на растителна основа, както и предприемане на мерки за справяне с прекомерното потребление на месо и свръхпреработени продукти;

55. счита, че моделите за устойчиво селскостопанско производство изискват определянето на глобални стандарти чрез използването на междусекторен, мултидисциплинарен подход „Едно здраве“ ([23]), за да се гарантира преходът към устойчиви продоволствени системи, както и да се изпълнят ангажиментите по линия на Парижкото споразумение и Пакта за климата от Глазгоу;

56. отчита факта, че изменението на климата ще допринесе за увеличаване на резистентността към антибиотици и във връзка с това призовава за глобално споразумение на договарящите страни за намаляване на използването на антимикробни средства и борба с резистентността;

57. подчертава, че транспортният сектор е единственият сектор, в който емисиите на равнище ЕС са се увеличили от 1990 г. насам, и че това не е съвместимо с целите на ЕС по отношение на климата, които изискват по-голямо и по-бързо намаляване на емисиите от всички сектори на обществото, включително от секторите на въздушния и морския транспорт; счита, че за да се гарантира съответствие на национално определените приноси с изискваните от Парижкото споразумение ангажименти, приложими за цялата икономика, страните по Споразумението следва да бъдат силно насърчавани да включват емисиите от международното корабоплаване и въздухоплаване в своите национално определени приноси и да договорят и прилагат мерки на международно, регионално и национално равнище за намаляване на емисиите от тези сектори, включително на несвързаните с CO2 въздействия на въздухоплаването; припомня освен това, че според МАЕ, всички нови леки пътнически автомобили, пуснати на пазара в световен мащаб, трябва да бъдат с нулеви емисии до 2035 г., за да се постигнат нулеви нетни емисии до 2050 г.;

58. подчертава включването на емисиите от морския и въздушния транспорт в рамките на системата на ЕС за търговия с квоти за емисии на парникови газове (СТЕ), което би могло да служи също и като модел за други държави и да подкрепи по-големи амбиции на международно равнище, включително в рамките на Международната морска организация (ММО)

([22]) Глобална оценка на метана на Програмата на ООН за околната среда за 2021 г.
([23]) https://www.who.int/health-topics/one-health#tab=tab_1

и Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО); изразява загриженост от бавния напредък, постигнат от ММО и ИКАО за справяне с емисиите от международното корабоплаване и въздухоплаване; призовава Комисията и държавите членки да направят всичко възможно за укрепване на схемата за компенсиране и намаляване на въглеродните емисии в международното въздухоплаване (CORSIA), като същевременно се запази законодателната автономност на ЕС при прилагането на Директивата за СТЕ; приветства текущата работа на ММО за актуализиране на нейната стратегия за парниковите газове и целта за намаляване на емисиите, както и за приемане на конкретни мерки; призовава настоятелно обаче ММО бързо да напредне в приемането на цели и мерки в краткосрочен и средносрочен план, които да съответстват на целите на Парижкото споразумение;

59. посочва огромното въздействие върху климата, което оказва използването на частни реактивни самолети, тъй като един частен реактивен самолет може да изхвърли два метрични тона CO_2 само за един час ([24]); подчертава, че е важно лидерите да дават пример, и поради това изразява съжаление, че някои световни лидери и делегати са пътували до COP26 с частен самолет; настоятелно призовава всички участници в COP27 да изберат най-слабо замърсяващия вид транспорт, за да стигнат до местоназначението си; отбелязва със загриженост, че използването на частни реактивни самолети в Европа се е увеличило с 30 % в сравнение с нивата отпреди пандемията ([25]), и поради това призовава държавите членки незабавно да предприемат мерки за ограничаване на използването на частни реактивни самолети на своята територия;

60. приветства стартирането на „Алианс без нефт и газ“ (BOGA) по време на COP26 и подчертава наложителния характер на неговата цел за ограничаване на доставките на изкопаеми горива и за преустановяване на производството на нефт и газ; припомня, че изкопаемите горива имат най-голям принос за изменението на климата, като на тях се дължат над 75 % от всички парникови газове и че настоящите планове биха довели до около 240 % повече произведени въглища, 57 % повече нефт и 71 % повече газ в сравнение с това, което би съответствало на целта за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 °C; изразява подкрепа за социално справедлив и равнопоставен глобален преход за привеждане на производството на нефт и газ в съответствие с целите на Парижкото споразумение; призовава всички държави членки и другите страни по Парижкото споразумение да се присъединят към инициативата;

61. изразява загриженост във връзка с факта, че в контекста на инвестиционните споразумения инвеститори в изкопаеми горива завеждат дела пред инвестиционни съдилища срещу правителства за това, че провеждат политики в областта на климата, постепенното премахване на изкопаемите горива или справедливия преход; призовава за съгласуваност между двустранните и многостранните инвестиционни споразумения и международно договорените цели в областта на климата, като се изключи защитата на инвестициите в изкопаеми горива;

62. припомня, че съгласно шестия доклад за оценка на Междуправителствения комитет по изменението на климата вариантите за смекчаване на последиците, струващи 100 щатски долара на тон CO_2 или по-малко, биха могли до 2030. да намалят глобалните емисии на парникови газове поне наполовина спрямо равнището от 2019 г.; поради това подчертава, че прилагането на ефективна цена на въглеродните емисии, като част от по-голямо съчетание на политики, може да допринесе за значително намаляване на емисиите на парникови газове и стимулиране на иновациите по отношение на чистите технологии; насърчава ЕС да поеме водеща роля в популяризирането на определянето на цени на въглеродните емисии в съчетание с ефективно и социално приобщаващо използване на приходите за насърчаване на по-бърз и справедлив преход; насърчава също така ЕС да проучи връзките и възможностите за други форми на сътрудничество със съществуващите механизми за определяне на цени на въглеродните емисии в трети държави и региони, да ускори икономически ефективно и социално справедливо намаляване на емисиите в световен мащаб и в същото време да намали риска от изместване на въглеродни емисии, което следва да допринесе за еднакви условия на конкуренция в световен мащаб; призовава Комисията да въведе предпазни мерки, за да гарантира, че всички връзки със СТЕ на ЕС ще продължават да предоставят допълнителен и постоянен принос за смекчаване на последиците от изменението на климата и няма да подкопават вътрешните ангажименти на ЕС по отношение на емисиите на парникови газове;

63. призовава Комисията да се ангажира с други големи източници на емисии на CO_2 за създаване на международен клуб по въпросите на климата, отворен за всички държави, ангажирани с поемане на водеща роля за високи амбиции в областта на климата и ефективно ценообразуване за въглеродните емисии, с общи цели за намаляване на емисиите на парникови газове и за постигане на неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г.;

([24]) Transport & Environment, Private jets: can the super rich supercharge zero-emission aviation? (Транспорт и околна среда, Частни реактивни самолети: Могат ли свръхбогатите да стимулират въздухоплаването с нулеви емисии?), април 2021 г.

([25]) Пак там.

Изменение на климата и равенство между половете

64. предупреждава, че изменението на климата оказва различно въздействие върху хората според фактори като пол, възраст, увреждания, етническа принадлежност и бедност; счита, че преходът към устойчиво общество трябва да се извършва по приобщаващ, справедлив и равноправен начин и че равенството между половете е ключов фактор за този преход; във връзка с това приветства приемането от COP26 на решението, препоръчано от Спомагателния орган по изпълнението, по отношение на половете и изменението на климата за по-добро интегриране на измерението, свързано с равенството между половете в НОП и че финансирането в областта на климата следва да бъде съобразено с равенството между половете; изразява съжаление обаче, че близо половината от страните тепърва трябва да назначат и да осигурят подкрепа за национален координатор по въпросите на равенството между половете и изменението на климата за целите на преговорите, изпълнението и мониторинга;

65. изтъква засилената работна програма на РКООНИК от Лима по въпросите на пола и нейния план за действие относно равенството между половете, която отчита непрекъснатата необходимост от насърчаване и развитие на равенството между половете като междусекторен приоритет в областта на изменението на климата; отново призовава Комисията да изготви конкретен план за действие за изпълнение на ангажиментите по обновения План за действие относно равенството между половете и да създаде постоянно звено за контакт на ЕС по въпросите на равенството между половете и изменението на климата, което да разполага с достатъчно бюджетни средства за прилагане и наблюдаване на съобразените с равенството между половете действия в областта на климата, както в рамките на ЕС, така и в световен мащаб ([26]); призовава ЕС да интегрира принципа на равенство между половете при разработването на всички политики в областта на климата и околната среда; отново призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират национални планове за действие в областта на климата, основани на принципа на равенство между половете и пълноценно участие, основано на равенството между половете в тяхното разработване и изпълнение, както и да засилят ролята на жените и женските организации в управлението и вземането на решения, достъпа им до финансиране и до програми, които подкрепят ролята на жените в управлението в областта на климата;

66. подчертава, че съгласно Парижкото споразумение от развитите държави се очаква да докладват по какъв начин финансирането е съобразено с равенството между половете и дали предоставеното финансиране отчита свързаните с пола съображения; изразява загриженост, че идентификацията на свързаните с равенството между половете въпроси в проектите все още е очевидно недостатъчна и призова ЕС да увеличи усилията в това отношение; препоръчва използването на анализи на проблемите, свързани с равенството между половете, с цел да се допринесе за определянето на различните нужди и интереси в обществото, както и различните равнища на достъп до механизмите за финансиране в рамките на обществата; отново призовава Комисията да изготви конкретен план за действие за изпълнение на ангажиментите по обновения План за действие относно равенството между половете, договорен на COP25, който да разполага с достатъчно бюджетни средства за прилагане и наблюдаване на съобразените с равенството между половете действия в областта на климата, както в рамките на ЕС, така и в световен мащаб; счита, че това би могло да даде пример на други страни да приемат подобни мерки;

Промишленост, МСП и конкурентоспособност

67. счита COP27 за много важна стъпка след подписването на Парижкото споразумение през 2015 г., тъй като Съюзът стартира своите пакети „Подготвени за цел 55“, RePowerEU и други мерки не само с цел да намали емисиите на парникови газове и да постигне неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г., но и да промени своята енергийна система; счита, че икономическият просперитет, социалното сближаване, създаването на работни места, устойчивото развитие на промишлеността и политиката в областта на климата следва взаимно да се укрепват; подчертава, че борбата с изменението на климата следва да е насочена към намаляване на енергийната бедност, повишаване на устойчивостта и конкурентоспособността и предоставя възможности за промишлеността и МСП на ЕС, които могат да бъдат използвани, ако законодателите се ангажират с навременен, адаптиран, основан на солидарност и подходящ политически отговор; счита, че е изключително важно Съюзът да гарантира, че получава предимството на първия и да даде пример, като същевременно защитава вътрешния пазар от нелоялна конкуренция от страна на трети държави и гарантира еднакви условия на конкуренция за европейската промишленост в световен мащаб;

68. подчертава, че Съюзът следва да направи всичко възможно, за да запази водещата позиция на своите отрасли и МСП и конкурентоспособността им в световен мащаб в прехода към икономика с нулеви нетни емисии на парникови газове; посочва, че следва да се използват наличните и иновативни политически инструменти за поддържане и разширяване на областите, в които ЕС има водеща роля; подчертава необходимостта от по-нататъшна бърза декарбонизация на европейската промишленост и от продължаване на подкрепата на Съюза за това начинание, по-специално за пропорционални решения за използване от МСП; приветства инициативите, предприети във връзка със стратегическите вериги за създаване на стойност;

([26]) Резолюция от 21 януари 2021 г. относно стратегията на ЕС за равенство между половете (ОВ C 456, 10.11.2021 г., стр. 208).

признава положителните последици за европейската промишленост, включително за МСП, произтичащи от приемането на ранните стратегии за борба с изменението на климата, както и от Съюза, даващ пример за постигане на неутралност по отношение на климата, което проправя пътя за по-слабо развитите или по-малко амбициозните държави и би могло да гарантира силно ползотворно конкурентно предимство за промишлеността и предприятията в ЕС; подчертава необходимостта от изготвяне на приложими многостранни и двустранни споразумения между ЕС и неговите партньори, насочени към износ на екологичните стандарти на Съюза и гарантиране на еднакви условия на конкуренция в търговията и инвестициите; подчертава необходимостта да се предотврати преместването на производството и инвестициите на европейската промишленост и МСП извън Съюза поради по-малко амбициозни мерки в областта на климата и по този начин да се насърчават международните партньори да съгласуват усилията си за борба с изменението на климата; от друга страна счита, че производството и инвестициите в Европа биха укрепили промишлените вериги за създаване на стойност и стратегическата автономност на ЕС в нестабилен глобален контекст;

69. признава съществената роля на МСП, по-специално на микропредприятията и новосъздадените предприятия, за стимулирането и постигането на резултати по отношение на заетостта и растежа, както и за водещата роля по отношение на цифровия и екологичния преход; припомня, че МСП са съществена част от европейската икономическа и социална структура и трябва да бъдат подкрепяни и стимулирани в този преход от законодателите, по-специално чрез гарантиране на достъп до финансиране за устойчиви технологии, услуги и процеси и чрез опростяване на административните процедури; изразява загриженост, че възможностите и уязвимостите на МСП не са взети под внимание в достатъчна степен във всички политики на ЕС по отношение на единния пазар, включително в стремежа за насърчаване на цифровизацията и екологичния преход;

70. приветства ангажираността, усилията и постигнатия досега напредък от страна на европейските граждани, общности, общини, градове, региони, промишлени отрасли и институции за изпълнение на задълженията, произтичащи от Парижкото споразумение;

71. приветства факта, че няколко търговски партньори на ЕС са въвели търговия с въглеродни емисии или други механизми за определяне на цени на въглеродните емисии и приканва Комисията допълнително да насърчава тази и сходни политики в световен мащаб; очаква с нетърпение бързо споразумение със Съвета относно предложението за социално справедлив механизъм на ЕС за корекция на въглеродните емисии на границата, което включва ефективен механизъм за изместване на въглеродните емисии и въздействието от него за стимулиране на глобалната цена на въглеродните емисии, което ще допринесе за намаляване на глобалните въглеродни емисии и за постигане на целите на Парижкото споразумение;

72. счита, че преходът към устойчива икономика трябва да бъде съчетан със запазване на конкурентоспособността на Европа и със създаване на работни места, тъй като е от решаващо значение за успеха на Европейския зелен пакт единният пазар да остане икономически ефективен при приспособяването му към новата регулаторна среда;

73. подчертава необходимостта от насърчаване на конкурентни пазари за суровини и редки метали, които са от съществено значение за екологичния преход, тъй като световните ресурси от суровини се притежават от няколко държави; подчертава, че продължаващата зависимост от няколко доставчици ще противодейства на някои текущи мерки на политиката, като например плана RePowerEU, и жертвите, направени от гражданите на Съюза;

74. подчертава необходимостта от програми за квалификация за преквалификация на работната сила, за да се отговори на нарастващото търсене на работна ръка в областта на енергийната ефективност, възобновяемите енергийни източници и екологосъобразните технологични решения; призовава всички държави членки да предприемат стъпки, за да гарантират, че настоящата и бъдещата европейска работна сила придобива всички необходими умения за управление, прилагане и иновации в екологичния преход;

Енергийна политика

75. приветства всички инициативи за намаляване на зависимостта на ЕС от изкопаеми горива, включително за намаляване и в крайна сметка премахване на зависимостта от всички руски изкопаеми горива и свързани с тях продукти, тъй като Русия използва своите природни ресурси като оръжие и поради инвазията си в Украйна; в тази връзка настоятелно призовава Комисията и Съвета да разработят инвестиционен план за мерки за енергийна ефективност и възобновяеми енергийни източници с цел укрепване на енергийната автономност; припомня, че Комисията прогнозира, че са необходими 300 милиарда евро за постепенно премахване на нашата енергийна зависимост от Русия до 2030 г.; отбелязва текущата работа на ЕС с международни партньори за диверсифициране на енергийните доставки; отбелязва, че анализът на Комисията подкрепя прогнозите на RePowerEU, че поради новите обстоятелства някои базирани на изкопаеми горива мощности за съжаление може да се използват по-дълго от първоначално очакваното;

76. подчертава текущото преразглеждане на законодателството в областта на енергетиката в рамките на пакета „Подготвени за цел 55“ с цел привеждането му в съответствие с повишената цел на Съюза за намаляване на емисиите с най-малко 55 % в срок до 2030 г., за да се постигне неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г.; призовава обаче за продължаване на работата по определяне на по-амбициозни цели, например за възобновяема енергия и енергийна ефективност, особено предвид факта, че Съюзът следва да продължи да дава пример;

77. подчертава централната роля на енергийната ефективност и възобновяемата енергия в прехода към неутрална по отношение на климата икономика; припомня, че възможно най-екологичната енергия е енергията, която не използваме, и особено ролята, която инструментите за енергийна ефективност могат да играят за насърчаването на това; признава постигнатия напредък в изграждането на инфраструктура за възобновяеми енергийни източници; същевременно призовава за по-нататъшно изграждане на енергийноефективни действия, като интеграция на сектора и повторно използване на излишната топлина; посочва, че отоплението представлява 50 % от световното потребление на енергия през 2018 г. ([27]) и че, в съответствие с принципа за поставяне на енергийната ефективност на първо място, то може да бъде повторно използвано и повторно интегрирано успешно като устойчив източник на отопление, който би бил от полза за всички държави, тъй като във всички държави се генерира излишната топлина; признава обаче значението на привеждането в съответствие на целите за възобновяема енергия и енергийна ефективност за постигане на неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г. и за спазване на Парижкото споразумение, както и на целите на RepowerEU, като се възползва от възможността за текущо намаляване на разходите за възобновяема енергия и технологии за съхранение; признава, че увеличената амбиция на целта на Съюза за енергийната ефективност за 2030 г. следва да бъде съвместима с увеличението и внедряването на електрификацията, водорода, е-горивата и други чисти технологии, необходими за екологичния преход;

78. припомня необходимостта от мащабно увеличаване и ускоряване на процедурите за издаване на разрешения за проекти за възобновяема енергия, като се взема под внимание законодателството на ЕС за природата, включително относно биологичното разнообразие, както и включване на всички съответни заинтересовани страни в процеса на картографиране и планиране;

79. припомня ангажимента на Съюза към принципа за поставяне на енергийната ефективност на първо място, с който се взема предвид икономическа ефективност, ефективността на системата, капацитета за съхранение, гъвкавостта от страна на търсенето и сигурността на доставките; подчертава значението на интегрирането и прилагането на принципа във всички съответни законодателни актове и инициативи и във всички сектори, когато е целесъобразно; посочва неизползвания потенциал на енергийната ефективност в сектори като промишлеността ([28]), информационните технологии, транспорта и сградите, включително отоплението и охлаждането; приветства стратегията „Вълна на саниране“ и свързаните с нея конкретни регулаторни, финансови и благоприятни мерки, чиято цел е до 2030 г. годишният процент на енергийно саниране на сгради най-малко да се удвои, като се стимулира основното саниране и се улеснява електромобилността, в пакета „Подготвени за цел 55“, с цел намаляване енергийната бедност; припомня решаващата роля, която МСП ще имат в сектора на строителството и санирането по време на „Вълната на саниране“, което ще позволи намаляване на енергийното въздействие и въздействието върху климата на сградите;

80. приветства стратегията RePowerEU и призовава всички държави — членки на ЕС да разгледат плана от 10 точки на МАЕ, който, ако се изпълни правилно, има потенциала да намали вноса на газ от Русия с над половина, като по този начин се намалява зависимостта на Съюза от руския природен газ;

81. подчертава, че е важно използването на изкопаеми горива да се преустанови постепенно и възможно най-скоро; отбелязва, че тази цел трябва да се постигне, като същевременно се увеличи максимално нейното положително въздействие върху енергийната сигурност на Съюза, промишлената конкурентоспособност и благосъстоянието на гражданите; призовава държавите от Г-7 да дадат пример за енергийния преход и да спрат всички нови инвестиции за добива на изкопаеми горива; приветства ангажимента на държавите от Г-7 за декарбонизиране на енергийните им сектори до 2035 г. и за спиране на финансирането на повечето отвъдморски проекти за изкопаеми горива до края на тази година; подчертава значението на международното сътрудничество за постепенно премахване на изкопаемите горива, като „Алианс без нефт и газ“ (BOGA) и „Powering Past Coal Alliance“ (Алианс за енергията след въглищата);

82. изразява съжаление, че субсидиите за изкопаеми енергийни източници в Съюза остават стабилни от 2008 г. насам, като възлизат на около 55 — 58 милиарда евро годишно, което съответства на около една трета от всички енергийни субсидии в Съюза, и че понастоящем 15 държави членки субсидират изкопаемите горива повече от възобновяемата енергия;

([27]) МАЕ, „Market analysis and forecast from 2019 to 2024“ (Пазарен анализ и прогноза за периода от 2019 — 2024 г.), https://www.iea.org/reports/renewables-2019/power

([28]) припомня, че според изчисленията икономическият потенциал за намаляване на крайното енергийно потребление за промишлеността до 2030 г. в сравнение с обичайната практика е 23,5 %.

счита, че субсидиите за изкопаеми горива подкопават целите на Европейския зелен пакт и задълженията по Парижкото споразумение; счита, че е от решаващо значение предоставянето на по-последователни ценови сигнали в енергийните сектори и държавите членки, както и избягването на интернализиране на външните разходи; отбелязва неотдавнашното приемане от страна на някои държави членки на мерки за защита на потребителите от прякото въздействие от нарастващите цени на енергията, по-специално върху домакинствата, и настоява, че подобни практики трябва да останат извънредни и временни; призовава държавите членки и другите страни по COP26 да дадат приоритет на инвестициите в зелена енергия и инфраструктура и постепенно да премахнат преките и непреките субсидии за изкопаеми горива;

83. счита, че за да постигне Съюзът неутралност по отношение на климата, неговата енергийна система следва да бъде интегрирана и основана на система за каскаден принцип за отдаване на приоритет, като се започне от прилагането на принципа за поставяне на енергийната ефективност на първо място, въз основа на икономическа ефективност, ефективност на системата, капацитет за съхранение, сигурност на доставките и гъвкавост от страна на търсенето, подпомагани от интелигентни мрежи, които водят до икономии на енергия, последвано от пряка електрификация на секторите на крайното потребление от възобновяеми източници, използване на възобновяеми източници и възобновяеми горива, включително водород, за крайно потребление и, по време на преходния етап, устойчиви и безопасни нисковъглеродни горива за приложения, които нямат друга алтернатива, като същевременно се запази енергийната физическа и финансова достъпност и сигурността на доставките чрез разработването на кръгова, високо енергийноефективна, интегрирана, взаимосвързана, устойчива и мултимодална енергийна система;

84. припомня важността на това да се вземе предвид разнообразието от национални енергийни системи и предизвикателства; подчертава необходимостта от справедлив преход и отново заявява обещанието, подчертано в новия Зелен пакт, че никой не следва да бъде изоставен; изразява загриженост от факта, че около 50 милиона домакинства в Съюза все още живеят в условия на енергийна бедност и счита, че ЕС следва да увеличи усилията си за предотвратяване и минимизиране на това; подчертава значението на социалното измерение на по-амбициозните цели в областта на климата; подчертава, че саниране на сградите е от ключово значение за намаляване на енергийното потребление на сградите, на емисиите, както и на сметките за енергия; подчертава, че всички политики в областта на енергетиката следва да се изпълняват в съответствие с принципа за справедлив преход, както и в тясно сътрудничество с гражданското общество и социалните партньори; поради това счита, че публичните политики, засиленото социално партньорство и ангажираността на гражданското общество както на местно, така и на национално равнище и на равнището на ЕС са от основно значение за постигането на неутралност по отношение на климата във всички сектори на обществото по справедлив, приобщаващ и социално устойчив начин;

85. приветства приемането на европейската стратегия за водорода, изискваща инсталирането на електролизьори за водород от възобновяеми източници в Съюза с капацитет най-малко 6 GW до 2024 г. и електролизьори за водород от възобновяеми източници с капацитет 40 GW до 2030 г.; в този контекст призовава Съюза и държавите членки да улеснят интегрирането на водорода в сектори, в които намаляването на емисиите е трудно;

86. приветства стратегията на ЕС за енергия от възобновяеми източници в морето и неговата амбиция за капацитет от най-малко 60 GW до 2030 г. и 340 GW до 2050 г., като Парламентът поиска този капацитет да бъде увеличен до 450 GW ([29]), както и слънчевата стратегия, целяща монтаж слънчеви фотоволтаични инсталации с капацитет 320 GW до 2025 г. и 600 GW до 2030 г.; подчертава необходимостта да се гарантира, че изпълнението на стратегията е от полза за целия Съюз, включително за държавите членки без излаз на море; подчертава, че европейските дружества са световни лидери и промишлени пионери в енергията от възобновяеми източници в морето, както и че секторът притежава неоползотворен потенциал за бъдещо създаване на работни места (пряко и непряко), растеж и износ; призовава за европейско лидерство в сектора на възобновяемите източници на енергия и неговите вериги на доставка като част от промишлената политика на ЕС; отбелязва с голямо задоволство съвместната декларация, подписана през май 2022 г. от Белгия, Дания, Германия и Нидерландия на срещата на високо равнище за Северно море в Есбер (Дания), която ще превърне Северно море в екологичен мощен източник на енергия за Европа;

87. изразява убеждението си, че е необходимо да се създадат условия потребителите да придобият повече знания и да имат повече стимули за избор на по-устойчиви форми на енергия и да бъдат по-активни; призовава Комисията да направи оценка на капацитета на мрежата, необходима за интегрирането на енергия от възобновяеми източници и решения за електрическо отопление и да установи оставащите пречки пред улесняването на развитието на собственото потребление от възобновяеми източници и пред общностите за енергия от възобновяеми източници, по-специално за домакинствата с ниски доходи или уязвимите домакинства;

([29]) Резолюция от 16 февруари 2022 г. относно европейската стратегия за енергията от възобновяеми източници в морето (ОВ C 342, 6.9.2022 г., стр. 66).

88. насърчава текущата работа за преразглеждане на Директивата за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията с цел привеждане на данъчните политики в съответствие с целите в областта на енергетиката и климата за 2030 г. и 2050 г., като същевременно се оценява нейното въздействие, включително върху потребителите, енергийната бедност и бедността в областта на транспорта;

89. подчертава, че макар Европа да работи за постигане на амбициозните си цели, постигането на нулеви нетни емисии в световен мащаб най-късно до 2050 г. ще изисква координирани действия в световен мащаб; подчертава, че развиващите се държави ще се нуждаят от международна помощ, за да постигнат своя екологичен преход; подчертава значението на засилването на тясното трансгранично сътрудничество и споделянето на най-добри практики с международните партньори в областта на разработването на политики и на науката, включително трансфера на технологии, с цел насърчаване на енергийната ефективност и инвестициите в устойчиви енергийни технологии и инфраструктура; отбелязва неотдавнашното приемане от Комисията на нейното съобщение относно външния ангажимент на ЕС в областта на енергията, което включва неговата решимост да се ангажира с трети държави в световен мащаб и „да насърчи партньорските държави да засилят своите амбиции в областта на климата и да определят пътищата си към неутралност по отношение на климата, но и да установят дългосрочни взаимоотношения, които са взаимно ползотворни, по-специално в областта на енергетиката“;

90. приветства намерението на Комисията да приеме през 2022 г. план за действие за цифровизацията на енергийния сектор, за да може ЕС да заеме мястото на технологичен лидер и за да се даде възможност за по-интегрирана енергийна система с интелигентни решения в конкретни сектори и с по-добро финансиране за периода 2021—2027 г.; припомня колко важно е справянето с рисковете за киберсигурността в енергийния сектор, за да се гарантира устойчивостта на енергийните системи;

Научни изследвания, иновации, цифрови технологии и космическа политика

91. приветства ролята на програмата „Хоризонт Европа“ и нейния принос за неутралността по отношение на климата; счита, че партньорствата по линия на „Хоризонт Европа“, включително съвместните предприятия, ще насърчават сътрудничеството между публичния и частния сектор с цел да допринесат за постигането на екологичния преход, като същевременно гарантират, че иновациите са устойчиви, налични, достъпни и финансово достъпни; подчертава значението на подобряването на достъпа и участието на МСП в покани за „Хоризонт Европа“ и на по-добрата комуникация с гражданите и тяхното участие относно резултатите от европейските проекти за научноизследователска и развойна дейност и новите технологии, включително водещи проекти, за да се повиши възприемането от страна на обществеността и ролята на Съюза да стане по-видима за гражданите му;

92. приветства ролята на програмата „Коперник“ и новия Център за знания на ЕС за наблюдение на Земята за услуги в областта на наблюдението на сушата, атмосферата и морската среда; подчертава значението на капацитета за спътниково наблюдение за наблюдение, моделиране, прогнозиране и подпомагане при разработването на политики относно изменението на климата;

93. подчертава необходимостта от привличане на повече инвестиции, както публични, така и частни, в научните изследвания, иновациите и внедряването на нови устойчиви технологии, включително в трудоемките промишлени отрасли, в необходимите нови инфраструктурни мрежи и проекти, допринасящи за постигането на целите на Европейския зелен пакт и Парижкото споразумение; подчертава, че бъдещите изследвания и технологии следва да вземат под внимание устойчивостта и кръговостта; подчертава едновременно с това значението на фундаменталните научни изследвания, както и на основаните на сътрудничество подходи и трансдисциплинарните подходи в научните изследвания и иновациите (НИИ) за справяне с предизвикателствата в областта на климата; освен това посочва необходимостта от подкрепа за социалните иновации, които са от съществено значение за справяне с неудовлетворените обществени потребности и предизвикателствата, като същевременно хората се овластяват по време на екологичния преход;

94. подчертава, че е важно да се гарантира съгласуваност и последователност на стимулите за насърчаване на иновативни технологии за постигане на целите за 2030 г. и 2050 г., като се обърне внимание на внедряването на вече утвърдени технологии, както и на инвестициите в нови технологии, които трябва да бъдат разработени, за да се постигне целта на Съюза за неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г.;

95. подчертава необходимостта от двоен преход, при който цифровият и екологичният преход вървят ръка за ръка; подчертава основната роля, която цифровите технологии могат да играят в екологичния преход на Съюза; припомня, че възстановяването на Съюза изисква създаването на стабилна регулаторна рамка, която благоприятства напредъка, включително пазарноориентирания напредък, в научните изследвания, иновациите и разработването на устойчиви технологии, както и подходящи условия за тяхното финансиране;

96. подчертава, че цифровизацията е един от ключовите фактори за интеграцията на енергийната система, тъй като тя може да даде възможност за динамични и взаимосвързани потоци от енергоносители, да създаде условия за взаимно свързване на по-разнообразни пазари и да предостави необходимите данни, за да се постигне съответствие между търсенето и предлагането; подчертава потенциала на цифровите технологии за повишаване на енергийната ефективност и по този начин за намаляване на общите емисии на парникови газове; подчертава необходимостта от гарантиране на сигурна регулаторна рамка с недискриминационни и прозрачни процедури за достъп и предаване на енергийни данни; припомня, че според оценките на Комисията екологичният отпечатък на ИКТ представлява между 5 % и 9 % от световното потребление на електроенергия и повече от 2 % от глобалните емисии на парникови газове; подчертава, че според проучване относно изкуствения интелект от 2018 г. на Съвместния изследователски център на Комисията центровете за данни и преносът на данни биха могли да представляват между 3 % и 4 % от общото потребление на електроенергия в Съюза; подчертава, че между 2018 г. и 2030 г. Комисията очаква увеличение с 28 % на потреблението от страна на центровете за данни; подчертава, че 47 % от цифровите въглеродни емисии се дължат на потребителско оборудване като компютри, смартфони, таблети и други свързани предмети; следователно призовава за мерки за намаляване на въглеродния отпечатък на сектора на ИКТ чрез гарантиране на енергийна и ресурсна ефективност на равнище мрежи, центрове за данни и устройства за потребление и отново заявява целта центровете за данни да станат неутрални по отношение на климата и високо енергийноефективни не по-късно от 2030 г., както е посочено в цифровата стратегия;

97. припомня значението на приноса на научните изследвания и иновациите за постигането на целите, определени в Парижкото споразумение, и на целите на Европейския зелен пакт; призовава Комисията и държавите членки да подкрепят научните изследвания и иновациите и общото увеличение на бюджета на ЕС и националните бюджети, предназначени за научни изследвания и иновации в областта на устойчивите и безопасни енергийни технологии и иновации; призовава Комисията да разгледа възможността за допълнително подпомагане на технологиите и иновативните решения, които ще допринесат за устойчива на изменението на климата и интегрирана енергийна система, включително в онези области, където Европа има водеща роля в световен мащаб и вътрешни вериги за създаване на стойност; счита, че е от основно значение наличието на ключови сегменти от веригите за създаване на стойност на основата на възобновяема енергия в Съюза за постигане на целите по отношение на климата и за осигуряване на значителни икономически ползи за европейците, и призовава за адекватни мерки за подпомагане на ролята на съдържанието с произход от Европа във веригата на доставки в системите на основата на възобновяеми енергийни източници и в законодателството в тази област;

Изменение на климата и развитие

98. отново потвърждава ангажимента на ЕС за прилагане на съгласуваност на политиките за развитие, особено в политиките в областта на промишлеността, селското стопанство, рибарството, търговските и инвестиционните политики; настоява за съгласуван подход към изпълнението на Парижкото споразумение и Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие както във вътрешните, така и във външните политики;

99. призовава Комисията, държавите членки и останалите държави от Г7 да разработят и приемат Партньорства за справедлив енергиен преход с развиващите се държави и да направят нови и допълнителни инвестиции за гарантиране на справедлив преход при постепенното премахване на изкопаемите горива в развиващите се държави; счита, че тези партньорства следва да разчитат най-вече на инструменти, които не генерират дълг;

100. подчертава значението на подхода в действията в областта на климата, съобразен с аспекта на правата на човека, за да се гарантира, че всички мерки зачитат и подкрепят правата на човека на всички хора; настоятелно призовава страните по РКООНИК да интегрират измерението на правата на човека в своите НОП, своето съобщение за адаптиране и своите национални планове за адаптация;

101. призовава развитието и политиката в областта на климата да преодолее неравенството, съществуващите отпреди предизвикателства по отношение на дълга и бедността, които се утежняват от отрицателното въздействие на изменението на климата;

Роля на Европейския парламент

102. счита, че тъй като трябва да дава одобрението си за международни споразумения и тъй като играе централна роля при изпълнението в рамките на Съюза на Парижкото споразумение в качеството си на съзаконодател, Парламентът следва да бъде неразделна част от делегацията на ЕС; поради това очаква да му бъде предоставена възможност да присъства на координационните заседания на ЕС на COP27 в Шарм Ел Шейх и да му бъде гарантиран достъп до всички подготвителни документи от момента на започване на преговорите;

o

o o

103. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Секретариата на РКООНИК с молба тя да бъде разпространена до всички страни по конвенцията, които са извън ЕС.